

രാലോട്ടി

സി.ജെ. തോമസ്

4

തോമസ്,
എം.എൽ.

ଶୋଭୋବି

ରେସିଯୋ ନାଟକଙ୍କ

Malayalam

SHALOMY

Drama

C.J. Thomas

Rights Reserved

First Published

1954

First Maluben Edition

September 2007

Cover

vbhattachari@gmail.com

Typesetting

Akshara Offset,Vanchiyoor,Thiruvananthapuram

Printed at

SB Press (P) Ltd, Thiruvananthapuram

Publishers

MaluBen Publications

Arayoor P.O.,(via) Amaravila

Thiruvananthapuram - 695122

Phone: 0471-2217640

Mob: 9846998425

Rs.27.00

ISBN-81-87480-43-2

1-1000

ଶୋଭୋଗୀ

ରେସିଯୋ ନାଡକଂ

ମ୍ରି. ଜେ. ତୋମଙ୍କ

ପ୍ରେସ୍

ଏମ୍. ତୋମଙ୍କ ମାତ୍ର୍ୟ

ମାଲ୍ଯୁବଳ ପଣ୍ଡିକେଷ୍ଣର୍ମଳୀ

ଆଧୁନିକ ପି.ଏ., ଅମରବିହାରୀ ପାତା

ତିରୁପଟନମପୁରଂ 695122

സി.ജെ.തോമസ്

കുത്തേട്ടുള്ളത് ചൊള്ളബേൽ കുടുംബത്തിൽ വൈദികനായ യോഹൻ നോർ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും അന്നമയുടെയും മകനായി 1918. നവംബർ 14-ന് ജനിച്ചു. കുത്താട്ടുകുളം ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൗളിലും വടകര ഹൈസ്കൗളിലുമായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. 1934-ൽ സ്കൂൾ ഫെബ്രുവരി ജയിച്ചു. മകൻ ഒരു പുരോഹിതനാക്കണമെന്നായി രുന്നു അച്ചുണ്ട് ആഗ്രഹം. അച്ചുണ്ട് ആഗ്രഹപ്രകാരം സി.ജെ.യക്ക് യാക്കോബാബായ സഭാ പുരോഹിതനാക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടുവർഷം സി.എം.എസ്. കോളേജിൽ ഇൻ്റർമീഡിയറ്റിനു പഠിച്ചു; ദേഹോയ്യ് പിടിപെട്ടതിനാൽ പരിക്ഷയെഴുതിയില്ല. തിരികെ വീടിലെത്തിയ സി.ജെ. ശൈമാശൻ കുപ്പായമുപേക്ഷിച്ചു.

1936 സെപ്റ്റംബറിൽ പരിക്ഷയെഴുതി ഇൻ്റർമീഡിയറ്റ് ജയിച്ച സി.ജെ 1937-ൽ ആലുവ യു.സി. കോളേജിൽ ബി.എ.യക്കു ചേർന്നു. നിരുപകനും യുക്തിവാദിയുമായ കുറ്റിപ്പുഴ കുഷ്ണപിള്ളയുടെ ശിഷ്യനായി സി.ജെ. 1939-ൽ ബി.എ. ജയിച്ചു; വടകര ഹൈസ്കൗളിൽ അധ്യാപകനായി. സ്ഥാത്രയൈസമരം കൊടുവിരിക്കൊണ്ട കാലമായിരുന്നു അത്. ബീട്ടിഷുകാർക്കെതിരായി സി.ജെ. ശബ്ദമുയർത്തിയത് സ്കൂളം ഡിക്കുത്രേക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. സി.ജെ. മാനേജുമെന്റുമായി പിണങ്ങി ജോലി രാജിവച്ചു. ശ്രാമോദ്യാരണം ലക്ഷ്യമാക്കി കന്ധാകുമാരി ജീലിയിലെ മാർത്താഡിയത്ത് നടത്തിയ കോഴ്സിനു ചേർന്ന സി.ജെ. ഒരു വർഷം അവിടെ പരിശീലനം നേടി. തുടർന്ന് തിരുവനന്തപുരം ലോ കോളേജിൽ ബി.എല്ലിനു ചേർന്നു. കോളേജു പാനകാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥി ഫെഡറേഷൻ സജീവപ്രവർത്തനകനായ സി.ജെ. കമ്യൂണിറ്റി പാർട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു പ്രവർത്തിച്ചു. 1943-ൽ ബി.എൽ. ജയിച്ചു. ബന്ധുവായ അധ്യക്ഷന്മാർ എൻ.വി. ചാക്കോയുടെ കീഴിൽ വടകൻ പറവുർ കോടതി തിൽ പ്രാക്ടിസ് ആരംഭിച്ചു. കുറച്ചുനാൾക്കും തന്നെ ജോലി രാജി വച്ച് മുഴുവൻസമയ പാർട്ടിപ്രവർത്തനകനായി. കോട്ടയമായിരുന്നു പ്രവർത്തനരംഗം. ഇതിനിടയിലുണ്ട് ശ്രമരചന ആരംഭിച്ചത്. 1948-ൽ ‘സോഷ്യലിസം’, ‘മതവും കമ്യൂണിസവും’ എന്നീ രണ്ടു കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതേകാലത്തുനെ പുരോഗമന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാന തിലും സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

കോട്ടയത്തുനിന്ന് എം.പി.പോൾ, കാരുർ നീലകണ്ഠംപ്പിള്ള, പൊൻകുന്നം വർക്കി എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ‘ചിത്രേതാദയം’ എന്നൊരു വാരിക പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. സി.ജെ. സാഹിത്യരംഗത്തെക്ക് പ്രവേശിച്ചത് ആ വാരികയിലുടെയാണെന്നു പറയാം. ആദ്യം പ്രസിദ്ധീ കരിച്ച ലേവന്തതിന്റെ പേര് ‘അമ്മായിയമ്പോൾ’ എന്നായിരുന്നു. എം.പി. പോൾ കോട്ടയത്തു നടത്തിയിരുന്ന കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജായ ‘പോൾസ്’ കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലക്ചറ റൂടെ ഒഴിവിൽ സി.ജെ.നിയമിക്കപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ പോളിന്റെ പുത്രി രോസിയുമായി പരിചയത്തിലായി. 1949-ൽ സി.ജെ. മദ്രാസിൽ എം.ലിറ്റിനു പഠിക്കാൻ പോയി. പ്രസിദ്ധീസി കോളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാതെ തിനാൽ കുറച്ചുകാലം സുഹൃത്തായ എം.ഗോവിന്ദൻ്റെ കുടെ താമസിച്ചു. അക്കാലത്ത് ‘ജയകേരളം’ ത്തിൽ തുടർച്ചയായി ലേവന്തംൾ എഴുതി. തിരികെ കോട്ടയത്തത്തിയ സി.ജെ. തോമസ് എൻ.ബി.എസ്. പുസ്തക ഞശക്ക് കവർ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു. എൻ.ബി. എസിന്റെ മുദ്രയായി ഇന്നു കാണുന്ന താരാവിന്റെ രൂപം ഡിസൈൻ ചെയ്തത് സി.ജെ.യാൺ. വീണ്ടും കുറച്ചുനാൾ ‘പോൾസ്’ കോളേജിൽ സി.ജെ.അധ്യാപകനായി. രോസിയുമായി വിവാഹത്തിന് തീരുമാനമായി. യാക്കോബായ സമുദ്രാ യാംഗമായ സി.ജെ. കത്തോലിക്കക്കാരനായി. 1951 ജനുവരി 8-ന് അദ്ദേഹവും രോസിയുമായുള്ള വിവാഹം നടന്നു. 1952-ൽ താമസം തിരുവനന്തപുരത്തെക്കു മാറ്റി. ഇതേവർഷമാണ് പോൾ മരിച്ചതും. സി.ജെ. കോളേജിന്റെ രേണുവും അധ്യാപനവും ഏറ്റെടുത്തു.

1957-ൽ തിരുവനന്തപുരം ആകാശവാണിയിൽ പ്രോഫൈസറായി സി.ജെ. നിയമിതനായി. എഴുത്തുകാരൻ്റെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുവാൻ പറ്റിയ ജോലിയായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, ജോലി ഒരുവർഷം കഴിഞ്ഞതും സി.ജെ. ഉപേക്ഷിച്ചു. അമേരിക്കൻ ധനസഹായത്താട മദ്രാസ് കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒക്ഷിണലാഷാ ബുക്ക്ട്രൈറ്റിന്റെ പ്രോഫൈസർ ഓഫീസറായി തുടർന്ന് സി.ജെ. ജോലി ചെയ്തു. സി.ജെ. വരച്ച കവർച്ചിത്രങ്ങളാണ് വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്ന കമേറിഷ്യൽ ആർട്ടിസ്റ്റുകൾക്ക് ഇഷ്ടമായത്. അമേരിക്കയിൽ വച്ചുനടന്ന ഒരു സമമിന്നാറിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സി.ജെ. കഷണിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ സി.ജെ. വഴങ്ങിയില്ല. താമസിയാതെ ആ ഉദ്യോഗവും സി.ജെ. രാജിവച്ചു. എറണാകുളത്ത് കുറച്ചുപേര് ചേർന്ന് ദയമോക്കാറിക് പണ്ണിക്കേശൻസ്

എന്നാരു കമ്പനി ആരംഭിച്ചു. പി.വി.തമിഴുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ‘വിക്കലി കേരള’ എന്ന വാർകയും ‘ഡെമോക്രാറ്റിക് തീയേറ്റേഴ്സ്’ എന്ന നാടകസമിതിയും ‘വോയ്സ് ഓഫ് കേരള’ എന്ന പത്രവും ഇതിന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും ഈ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തന അർക്കായി സി.ജെ. വിനിയോഗിച്ചു. 1957-ൽ അധികാരത്തിൽവന്ന കമ്യൂണിറ്റ് സർക്കാരിനെ താഴെയിരുക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനിട ‘ദിനബന്ധം’, ‘വിക്കലി കേരള’, വോയ്സ് ഓഫ് കേരള’ എന്നിവയിൽ ധാരാളം ലേവനങ്ങളും സി.ജെ. എഴുതി. 1959-ലെ വിമോചനസമരത്തെ സഹായിക്കാൻ സി.ജെ. നിരന്തരം അധ്യാനിച്ചു. ‘വിഷവുക്ഷം’ എന്ന നാടകവും രചിച്ചു. കമ്യൂണിറ്റും വിരുദ്ധനാടക മായിരുന്നു ‘വിഷവുക്ഷം’ 1960-ൽ സി.ജെ.ക് അസുവം വർധിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമ നഷ്ടപ്പെടുക, അബോധാവസ്ഥയിലാകൂക, തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു രോഗലക്ഷണങ്ങൾ. കൂത്താട്ടുകൂളത്ത് ആയുർവേദ ചികിത്സ ചെയ്ത സി.ജെ.യുടെ രോഗം തലയിലെ കൃംസന്ധായിരുന്നു. വെള്ളിൽ ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. 1960 ജൂലൈ 14-ന് സി.ജെ. അന്തരിച്ചു.

അതീവസക്കിർണ്ണമായ വ്യക്തിത്വത്തിനുടമയായ സി.ജെ. മലയാള നാടകവേദിക്ക് മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകി. നാടകഗാസ്ത്രത്തെ ക്ഷുറിച്ചുള്ള നിരുപണങ്ങൾ, വിദേശനാടകങ്ങളുടെ തർജ്ജമകൾ, സത്രന്ത നാടകങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ മുന്നിന്നങ്ങളിലാണ് സി.ജെ.യുടെ സംഭാവന. ‘ഉയരുന്ന യവനിക’ (1950) ആണ് നാടകനിരുപണ കൂത്തികളിൽ പ്രധാനം. പതിനാലു ചെറു ലേവനങ്ങളുണ്ട് ഈ കൂത്തിയിൽ. നാനി, മലയാള നാടക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വേരുകൾ, കരുണായക്കു മുമ്പും പിന്നും, നാടകവും ഇതരകലകളും, നാടകീയവിക്ഷണം, നാടകത്തിലെ പ്രചരണാംശം, ക്ഷേരവേദിക്കു നാടകരിതി, മലയാളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയനാടകങ്ങൾ, ഓഷധിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസ്ഥാനം, കമയാണു കാര്യം, തന്ത്രജ്ഞം, രംഗ സംവിധാനം, ധനിക്കർ, കാഴ്ചകാർ എന്നിവയാണു. മലയാളനാടക വേദിയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണകളുണ്ടായിരുന്ന രോളാണ് സി.ജെ. എന്ന ഈ കൂത്തി തെളിയിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യനാടകവേദിയിലെ പുതിയ പരിക്ഷണങ്ങൾ മലയാള നാടകവേദിക്കു പതിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ സി.ജെ. വഹിച്ച പക്കിനിസ്തുലമാണ്. അരങ്ങേന്ന മാധ്യമത്തിന്റെ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള

ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ അതിശക്തമാക്കി. സമകാലിക സാമൂഹ്യജീവിതാനുഭവങ്ങളെ സാർവലാകികമായ അസ്തിത്വ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സി.ജെ. നാടകങ്ങൾ രചിച്ചത്.

ട്രാജ്യാഡൈപ്പറ്റിയുള്ള സി.ജെ.യുടെ സകല്പം ഇതായിരുന്നു. ‘സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തവർക്കു വരുന്ന ക്ഷേണങ്ങളില്ല ട്രാജ്യാഡി. അവനവനുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനാവാതെ നടക്കുന്ന ആരു സംഘട്ടനത്തിന്റെ തീയിൽ നിരർത്ഥകമെന്നറിയുകൊണ്ടു സ്വയം വെന്നുരുക്കി അവസാനിക്കുന്ന മാനസികസ്ഥിതി വിശ്വേഷമാണത്’

‘1128-ൽ കെകും 27’ രൂപ പരിക്ഷണനാടകമാണ്. കമാനായകനായ ശുരു നാടകക്കൃത്യുതനെന്നയാണ്. മരണാതെ രൂപ വലിയ ഫലിതമായി സി.ജെ. ഇതിൽ കൈ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

‘ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ’യാണ് (1955) സി.ജെ.യുടെ നാടകങ്ങളിൽ ശില്പചാരുതയാർന്നത്. വൈബണിളിൽ നിന്നുള്ളതാണ് ഇതിവ്യതിം. ദാവീദ് രാജാവിന്റെ കമയാണിൽ. പാപത്തിന്റെ കുലി മരണമാണെന്ന് സി.ജെ. ഇവ നാടകത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

‘ഖവൻ എൻ്റെ പ്രിയ പുത്രൻ’ (1953), ‘ധികാരിയുടെ കാതൽ’ (1955) എന്നിവ യിലാണ് സമകാലികസാഹിത്യത്തെയും സാമൂദായിക പരിതഃസ്ഥിതികളെയും സി.ജെ. വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചത്. 15 ഉപന്യാസങ്ങളും ‘ഖവൻ എൻ്റെ പ്രിയ പുത്രൻ’-ൽ. ‘ധികാരിയുടെ കാതലിൽ’ 18 ഉപന്യാസങ്ങളും. കലാവിമർശന ശ്രദ്ധമാണിൽ.

സാധാരണ ഫോകമാത്രിലൂടെ ഗ്രീക്ക് ഭൂരണസങ്കർപ്പത്രങ്ങളും പ്രത്രന നാടക തത്ത്വത്തു കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ധാരാളകൾ ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് സി.ജെ. ‘അവൻ വിണ്ടും വരുന്നു’ എന്ന നാടകം രചിച്ചത്.

കൃതികൾ

സോഷ്യലിസം (നിരുപണം, ഉപന്യാസം; 1948)/മതവും കമ്യൂണിസ്റ്റവും (നിരുപണം, ഉപന്യാസം; 1948)/അവൻ വിണ്ടും വരുന്നു (നാടകം; 1949)/ഉയരുന്ന യവനിക (നാടകപഠനം; 1950)/വിലയിരുത്തൽ (നിരുപണം; 1951)/ജനുവരി ഒമ്പത് (തർജ്ജമ; 1952)/1128 രൂപ കെകും 27 (നാടകം; 1954)/മാലോമി (നാടകം; 1954)/ആൻഡിമണി (തർജ്ജമ; 1955)/ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ (നാടകം; 1955)/ധികാരിയുടെ കാതൽ (നിരുപണം; 1955)/നടപ്പുകരിതുട്ട (തർജ്ജമ; 1955)/ഭൂതം (തർജ്ജമ; 1956)/രണ്ടു ചെചനയിൽ (1956)/റൂത്തൻ (എകാക നാടകം; 1957)/കീടജമം (തർജ്ജമ; 1959)/മനുഷ്യൻ പള്ളിച്ച (പരിത്രം; 1960)/പിശുക്കരെന്തെ കല്പാണം (നാടകം; 1960)/വിഹവുകൾ (നാടകം; 1960)/ലിസിസ്ട്രാറാ (തർജ്ജമ; 1961)/ഇഷ്യിപ്പുസ് (തർജ്ജമ).

എന്നാരു കമ്പനി ആരംഭിച്ചു. പി.വി.തമിയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ‘വികിലി കേരള’ എന്ന വാർക്കയും ‘ഡെമോക്രാറ്റിക് തീയേറ്റേഴ്സ്’ എന്ന നാടകസമിതിയും ‘വോയ്സ് ഓഫ് കേരള’ എന്ന പത്രവും ഇതിന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും ഈ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തന അർക്കായി സി.ജെ. വിനിയോഗിച്ചു. 1957-ൽ അധികാരത്തിൽവന്ന കമ്യൂണിറ്റ് സർക്കാരിനെ താഴെയിരക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിനിട ‘ദീനബന്ധു’, ‘വികിലി കേരള’, വോയ്സ് ഓഫ് കേരള’ എന്നിവയിൽ ധാരാളം ലേവനങ്ങളും സി.ജെ. എഴുതി. 1959-ലെ വിമോചനസമരത്തെ സഹായിക്കാൻ സി.ജെ. നിരന്തരം അധ്യാനിച്ചു. ‘വിഷവുക്ഷം’ എന്ന നാടകവും രചിച്ചു. കമ്യൂണിറ്റും വിരുദ്ധനാടക മായിരുന്നു ‘വിഷവുക്ഷം’ 1960-ൽ സി.ജെ.ക് അസുവം വർധിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമ നഷ്ടപ്പെടുക, അബോധാവസ്ഥയിലാകുക തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു രോഗലക്ഷണങ്ങൾ. കൃതാട്ടകുളത്ത് ആനുർബോധ ചികിത്സ ചെയ്ത സി.ജെ.യുടെ രോഗം തലയിലെ കൂആൺസാധായിരുന്നു. വെള്ളിൽ ശന്ത്രക്രിയ നടത്തിയെങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല. 1960 ജൂലൈ 14-ന് സി.ജെ. അന്തരിച്ചു.

അതീവസക്കിട്ടാമായ വ്യക്തിത്വത്തിനുടമയായ സി.ജെ. മലയാള നാടകവേദിക്ക് മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകി. നാടകഗാസ്ത്രത്തെ ക്ഷുറിച്ചുള്ള നിരുപണങ്ങൾ, വിദേശനാടകങ്ങളുടെ തർജ്ജമകൾ, സത്യന്ത നാടകങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ മുന്നിനഞ്ഞല്ലിലാണ് സി.ജെ.യുടെ സംഭാവന. ‘ഉയരുന്ന യവനിക’ (1950) ആണ് നാടകനിരുപണ കൃതികളിൽ പ്രധാനം. പതിനാലു ചെറു ലേവനങ്ങളുണ്ട് ഈ കൃതിയിൽ. നാന്മി, മലയാള നാടക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വേരുകൾ, കരുണായക്കു മുമ്പും പിന്മും, നാടകവും ഇതരകലകളും, നാടകീയവിക്ഷണം, നാടകത്തിലെ പ്രചരണാംശം, കേശവദേവിന്റെ നാടകരിതി, മലയാളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയനാടകങ്ങൾ, ഓഷധിയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസ്ഥാനം, കമ്യാണു കാര്യം, തന്മയത്തം, രംഗ സംവിധാനം, ധനിക്കർ, കാഴ്ചകാർ എന്നിവയാണെ. മലയാളനാടക വേദിയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണകളുണ്ടായിരുന്ന രോളാണ് സി.ജെ. എന്ന് ഈ കൃതി തെളിയിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യനാടകവേദിയിലെ പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ മലയാള നാടകവേദിക്കു പതിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ സി.ജെ. വഹിച്ച പക്കിന്സ്തുലമാണ്. അരങ്ങെന്ന മാധ്യമത്തിന്റെ സാധ്യതകളുകുറിച്ചുള്ള

ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ അതിശക്തമാക്കി. സമകാലിക സാമൂഹ്യജീവിതാനുഭവങ്ങളെ സാർവലാകികമായ അസ്തിത്വ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സി.ജെ. നാടകങ്ങൾ രചിച്ചത്.

ട്രാജഡിയൈപ്പറ്റിയുള്ള സി.ജെ.യുടെ സകലപം ഇതായിരുന്നു. ‘സാഹചര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തവർക്കു വരുന്ന ഫൈശങ്ങളില്ല’ ട്രാജഡി. അവന്വനുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനാവാതെ നടക്കുന്ന ആരു സംഘട്ടനത്തിന്റെ തീയിൽ നിരർത്ഥകമെന്നവിന്തുകൊണ്ടു സ്വയം വെന്നുരുക്കി അവസാനിക്കുന്ന മാനസികസ്ഥിതി വിശ്വേഷമാണ്.

‘1128-ൽ കെക്കം 27’ രൂപ പരിക്ഷണനാടകമാണ്. കമാനായകനായ ശുരു നാടകകൃതത്തുതന്നെയാണ്. മരണാതെത രൂപ വലിയ ഫലിതമായി സി.ജെ. ഇതിൽ കൈ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

‘ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ’യാണ് (1955) സി.ജെ.യുടെ നാടകങ്ങളിൽ ശില്പചാരുതയാർന്നത്. വൈബാഖിൽ നിന്നുള്ളിരാണ് ഇതിവ്യതിം. ദാവിദ് രാജാവിന്റെ കമയാണിൽ. പാപത്തിന്റെ കുലി മരണമാണെന്ന് സി.ജെ. ഇവ നാടകത്തിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

‘ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയ പുത്രൻ’ (1953), ‘ധികാരിയുടെ കാതൽ’ (1955) എന്നിവ യിലാണ് സമകാലികസാഹിത്യത്തയും സാമൂദായിക പരിതഃസ്ഥിതികളെയും സി.ജെ. വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചത്. 15 ഉപന്യാസങ്ങളും ‘ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയ പുത്രൻ’-ൽ. ‘ധികാരിയുടെ കാതലിൽ’ 18 ഉപന്യാസങ്ങളും. കലാവിമർശന ശ്രദ്ധമാണിൽ.

സാധാരണ പ്രേമകമരിലൂടെ ശ്രീകീഴ്ത്ത് ദ്വാരാസകൽപ്പത്രങ്ങളും പ്രശ്ന നാടക തത്തയും കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ധാരണകൾ ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് സി.ജെ. ‘അവൻ വിഞ്ഞും വരുന്നു’ എന്ന നാടകം രചിച്ചത്.

കൃതികൾ

സോഷ്യലിസം (നിരുപണം, ഉപന്യാസം; 1948)/മതവും കമ്യൂണിസ്വും (നിരുപണം, ഉപന്യാസം; 1948)/അവൻ വിഞ്ഞും വരുന്നു (നാടകം; 1949)/ഉയരുന്ന യവനിക (നാടകപരിശോധന; 1950)/വിലയിരുത്തൽ (നിരുപണം; 1951)/ജനുവരി ഏവത് (തർജ്ജമ; 1952)/1128 ലെ കെക്കം 27 (നാടകം; 1954)/ശാലോമി (നാടകം; 1954)/ആന്റിഗ്രാം (തർജ്ജമ; 1955)/ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ (നാടകം; 1955)/ധികാരിയുടെ കാതൽ (നിരുപണം; 1955)/നടപ്പുകരിയുട്ട് (തർജ്ജമ; 1955)/ഭൂതം (തർജ്ജമ; 1956)/രണ്ടു ചെച്ചനയിൽ (1956)/ഗുത്തൻ (പ്രകാശ നാടകം; 1957)/കീടജമം (തർജ്ജമ; 1959)/മനുഷ്യന്റെ പുനർച്ച (ചരിത്രം; 1960)/പിശുക്കരിന്റെ കല്പാണം (നാടകം; 1960)/വിഷവുക്കമം (നാടകം; 1960)/ലിസിന്സ്ട്രാറാ (തർജ്ജമ; 1961)/ഇംഗ്ലീഷ്സ് (തർജ്ജമ).

“କୋଣ”

“എന്നെങ്കാടാതെന്നെ ഇത് പ്രപഞ്ചം നിലനിൽക്കു
മെന്നെനിക്കരിയാം. പക്ഷേ, ഞാനില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് ഇത്
ലോകമില്ല, എന്നുമില്ല.

எானிலீக்கின் நினைவுமில்லை. இல்லாத ஏரென வழக்கி வாசியென் அயிகேஷபிக்குக்கடியுமில்லோ?

எதான் ஜனி கவு நா திடை வழை ர முபவு தளை
பொலைமுள்ளாயிருண்டு. எதான் மதிச்சுக்களின்று அதைள்ளா
யிரிக்குா. பகேச, ஏற்றென ஸஂஸன்யிச்சிடதோல் ஏற்றென்
அரப்பதித்துமான் அஞ்சுதெட படி. பொலைஞ்சிவர்ட் அரப்பதி
துதெட எதான் அங்கைக்களாமெக்கிட்ட எதான் உள்ளாயி
திக்களா. அதின் ஏற்றென் ஸுரதா அரப்பதி துதெட
நிசேயிச்சிட்டு கசியுகயிலூலோ? ஏற்றென நிசேயிச்சுவால்
பொலைஞ்சிடை நிதிக்கலாாவிலூ. எதானிலூக்கிலுா பொலை
முள்க் ஏற்றை நினைலூலோ பரியுடைத். எதானிலூக்கிட்ட அது
பொஸ்தாவாயுடை பூவுடிட்ட எதானையென பெபுவைய்க்கூல்?
அதைகொள்க் எதானுள்க், பொலைமுள்க் எதான் கூடு
உல்லெப்பு பொலை. எதான் பொலைஞ்சிவர்ட் ஒரு ஹாமான்.”

സി.ജെ. തോമസ്

ଶୋଲୋମୀ

ରେସିଯେଂ ନାଟକ୍

കമാപാത്രങ്ങൾ

വേദവായനക്കാരൻ
നർത്തകൻ
ഹരോദ്യ
ഹെലിക്സ്
ശാലോമി
ഹോറോഡസ്
യോഹന്നാൻ
ചുങ്കക്കാരൻ
ഇടൻ
മാലാവ
സൈവര്യാവ്
പ്രഭുക്കന്നാൻ

(സംഗീതപദ്ധതിലും ദേവാലയസ്ക്രിപ്താധിക്രമം)

വേദ വായനക്കാരൻ: ‘മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്ന വാന്മണി
വാക്കാവിൽ: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാത
നിരപ്പാക്കുവിൻ. എല്ലാ താഴ്വരയും നികന്നുവരും; എല്ലാ മലയും
കുന്നും താഴും; വള്ളത്തരു ചൊപ്പായും ദുർഘടമായത് നിരന്ന
വഴിയായും തീരും. സകല ജീവവും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ
കാണും,’ എന്നിങ്ങനെന്ന യൈശവ്യാ പ്രവാചകൾ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ.

(ശബ്ദം ക്രമേണ കുറഞ്ഞതവസാനിക്കുന്നു. ചെണ്ടയുടെ ശബ്ദമാരംഭിക്കുന്നു.
തുടർന്ന് സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ ശബ്ദവും. അല്പംകുടിക്കണം നർത്ത
കിയുടെ ചിലകയും കേൾക്കുന്നു. നൃത്യമേളം വർഖിക്കുന്നു. ഹോദോസ്
രംഗത്തിൽ വരുന്നതുവരെ ഉയർന്നും താഴനും തുടരുകയും ചെയ്യണം)

നർത്തകൻ: (താളത്തിലുന്നപൂജ്യ) ഇടത്ത്.... ഇടത്ത്.... ആ. ആ..... കാഴുത്ത്....
അങ്ങിനെ. അങ്ങിനെ.....വിരലു സുക്ഷിക്കണം ഉം....ആ.. (ശബ്ദം
താഴ്ത്താ) ദേവീ, രാജകുമാരി എത്ര വേഗം പറിക്കുന്നു!

ഹോദോസ്: എഹാ! എന്റെ മകളല്ലോ.

നർത്തകൻ: അത്രയ്ക്കായിട്ടില്ല. (ഉറച്ച്) ഇടത്ത്.... ആ, ആ... ഒന്നു
കൂടി നനായി കുന്നിയണം.

(ആരോ നടന്നുവരുന്ന ശബ്ദം)

ഹെലിക്ക്‌സ്: ജോർ! ജോർ! (ഹസ്തതാസനം)

നർത്തകൻ: ശ...ശ ശ.....

ഹോദോസ്: ഹെയ് ചെറുപ്പക്കാരാ, നിങ്ങൾക്കെന്താണിവിടെ കാര്യം?

ഹെലിക്ക്‌സ്: ഉം! എന്നൊരു ചോദ്യം?

ഹോദോസ്: മറുചോദ്യം ഉത്തരമാകയില്ല.

ഹെലിക്ക്‌സ്: ഞാൻ കലയുടെ കാമുകനാണ്.

ഹൈറോദ്യ: കലയുടെ മാത്രം? ഭാഗ്യമായി.

ഹൈലിക്സ്: എൻ്റെ ഫൃഡയം അനന്തവിശാലമാണ്.

ഹൈറോദ്യ: രോമിലെ തത്രവുകൾപോലെ.

(രണ്ടുപേരും ചിത്രക്കുന്നു)

ഹൈലിക്സ്: വേണ്ടതു പരിചയമുള്ളവരല്ലോ പറയുന്നത്.

ഹൈറോദ്യ: രോമൻ തത്രവുതെങ്കികളും യഹൂദ രാജകുമാരികളും മായി വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഹൈലിക്സ്: അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഹൈലിക്സിനെ ഇവിടെ കാണുന്നത്.

കുട്ടിച്ചേർത്ത്..... എപ്പാ.... ശരി.....അങ്ങനെ.

ഹൈറോദ്യ: ഹൈലിക്സ്, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുമോ?

ഹൈലിക്സ്: നർത്തകനാണെന്നുമാത്രം. ഇംജിപ്പ്?

ഹൈറോദ്യ: അല്ല. ഇന്ത്യ. പരിചയപ്പെടേണ്ട ആളാണ്. പണ്യിതരേ, ഈത് രോമൻ സേനാപതി ഹൈലിക്സ്.

നർത്തകൻ: നമന്ന്‌കാരം.

ഹൈലിക്സ്: കൊള്ളാം. കൊള്ളാം.

(പെട്ടെന്ന് ചിലകയുടെയും പക്കമേളത്തിന്ത്തിരുത്തുന്നും ശബ്ദം നിലയ്ക്കുന്നു)

ഹൈറോദ്യ: എന്ത് ശാലോമി, നീ എന്താണു നിർത്തിക്കളേണ്ടത്?

ശാലോമി: (അല്പമക്കലെന്നിന് ഉച്ചത്തിൽ) നിങ്ങളെന്താണ വിടെ ഗുഡാലോചന്?

ഹൈറോദ്യ: ഒന്നുമില്ല. ആടിക്കോള്ളു.

ശാലോമി: ആരും കാണാനില്ലെങ്കിൽ ഞാനെന്തിനാടുന്നു?

നർത്തകൻ: ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

ഹൈലിക്സ്: പണ്യിതർ മാത്രമല്ല.

ശാലോമി: അറിയാം. അതാണു കുഴപ്പം.

ഹൈലിക്സ്: കുഴപ്പമെന്താണ്?

ശാലോമി: ഇതു കവാത്തല്ല.

ഹെലിക്സ്: നിർഭാഗ്യവശാൽ!

ശാലോമി: ഇ? ആയിരുന്നുകിൽ?

ഹൈറോദ്യ: മതി. മതി. തുടരു ശാലോമി.

(ചിലക പിന്നെയും കേൾക്കുന്നു. അല്പസമയങ്ങയ്ക്ക് നൃത്തം മാത്രം, പിന്നെയും സംസാരം താഴ്ക്ക സരത്തിൽ തുടരുന്നു)

ഹൈറോദ്യ: പണ്യിതൽ!

നർത്തകൻ: ദേവീ!

ഹൈറോദ്യ: ഈ നൃത്തസ്വഭാവം വളരെ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടോ?

നർത്തകൻ: വളരെ.

ഹെലിക്സ്: നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് പലതും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു.

നർത്തകൻ: ഉണ്ട്. സർബ്ബം, കലകൾ, മതങ്ങൾ....

ഹെലിക്സ്: തീർന്നില്ല.

ഹൈറോദ്യ: നിങ്ങളെല്ലാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്?

ഹെലിക്സ്: കിറുകൾ, ഭ്രാന്ത്....

നർത്തകൻ: ഏ!

ഹെലിക്സ്: ഇഷ്യരന്മാർ ഭക്ഷണം തനിട്ടുള്ളപ്പോൾ പട്ടിണി കിടക്കുക. പട്ടുള്ളപ്പോൾ തോലുടുക്കുക. വീടുണ്ടെങ്കിലും ഗുഹകളിൽ താമസിക്കുക.

ഹൈറോദ്യ: പണ്യിതരേ, ഹെലിക്സിന് സന്യാസിക്കളോട് ഖഡ്ദ വിരോധമാണ്.

നർത്തകൻ: ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ പകലും രാത്രിയുമുണ്ട്.

ഹൈറോദ്യ: ഹെലിക്സ്, അങ്ങയ്ക്കു തെറ്റിപ്പോയി. സന്യാസിമാർ ഇവിടെയുമുണ്ട്. അങ്ക് നാസിർ വ്രതകാരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഹെലിക്സ്: ഭാഗ്യവശാൽ, ഇല്ല. അവരെന്തു ചെയ്യുന്നു?

ഹൈറോദ്യ: ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല.

നർത്തകൻ: തെങ്ങളുടെ സന്യാസിമാർ തപസ്സു ചെയ്യുന്നു.

ഹരോദ്യ: ഇടയ്ക്ക് മദംപൊട്ടി ഓടിനടക്കുമോ?

ഹെലിക്സ്: അതു പോകട്ട. അവരാണോ ഈ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കാൻ നടക്കുന്നത്?

നർത്തകൻ: തെങ്ങൾ സ്നാനം കഴിക്കാറുണ്ട്. പ്രയാഗരല്ലെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഹരോദ്യ: കൂടാതെ കഴിഞ്ഞാൽ മതി.

ഹെലിക്സ്: പണ്യിതരേ, ഏനിക്കല്ലപം നൃത്തം പരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാരു മോഹം.

നർത്തകൻ: ചവുട്ടിത്തിരുമ്മണം.

ഹെലിക്സ്: എന്നെന്നോ?

നർത്തകൻ: അതെ.

ഹെലിക്സ്: ഒരു റോമൻ പടയാളിയെ ചവിട്ടുമെന്നോ?

നർത്തകൻ: പടയാളിയായതുകൊണ്ടുതന്നെ.

ഹെലിക്സ്: അങ്ങനെയും വനുകൂടി. കേട്ടോ രാജകുമാരീ, ഏതായാലും നൃത്തം പരിചേശ കഴിയു.

ഹരോദ്യ: ഒരു ഭ്രാന്തിളകിയതുപോലിൽക്കും.

(എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുഭ്രാന്തിനിടയിൽ ‘ഹെലിക്സ്! ഹെലിക്സ്’ എന്നു ഹരോദേസിൽന്നെ ശബ്ദം ഉയർന്നു കേൾക്കുന്നു. കാൽപ്പരുമാറ്റം. നൃത്തം നിലയ്ക്കുന്നു.)

ഹരോദേസ്: എന്താണിത് ഹെലിക്സ്? രാജ്യം തകരുന്നോൾ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിൽക്കയ്യാണോ?

ഹെലിക്സ്: എന്തുപറ്റി!

ഹരോദേസ്: എന്തുപറ്റി! എന്തുപറ്റി! ഉത്തരവാദമില്ലാത്ത ചെറുപ്പ കാരൻ!

ഹെലിക്സ്: തിരുമേനീ, ഞാൻ ഉത്തരവാദം മറക്കുന്നതല്ലോ അങ്ങയ്ക്കു കേഷമോ?

ഹോരാദ്ദേശ്: ഹെലിക്സ്, നിങ്ങൾ എൻ്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ, എൻ്റെ അധികാരം ഗലീലയിൽ അവസാനിച്ചാൽ അന്ന് രോമൻ സാമ്രാജ്യവും അവസാനിച്ചു. അറേതാസ് നിങ്ങളുടെ സാമന്തന്മാർ,

ഹെലിക്സ്: അറേതാസിന് ഇവിടെ എന്തു കാര്യം?

ഹോരാദ്ദേശ്: അതു തന്നെയാണ് തൊനും ചോദിക്കുന്നത്. അറബി രാജാവിന് ധഹൃദൻ്റെ നാട്ടിൽ യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. പക്ഷേ, അയാളുടെ വകവെയ്ക്കുമെന്നു തോനുന്നില്ല; അയാളുടെ സെസന്യവും വകവെയ്ക്കുമെന്നു തോനുന്നില്ല.

ഹോരാദ്ദേശ്: വളച്ചുകെട്ടാതെ കാര്യം പറഞ്ഞുകൂടെ?

ഹോരാദ്ദേശ്: കാര്യവും കാരണവുമെല്ലാം നീ തന്ന. ആ ശവം മകാറസിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടി. ഓ, ഹെലിക്സിന്തുകൂടായി തിക്കും. എൻ്റെ അറബിലായു. അവൾ അവളുടെ അച്ചൻ്റെയടുത്ത് ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. അയാൾ കോപ്പും കൂടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെ, മകാറൻ പിടിക്കാനാണ് ശ്രമം.

ഹോരാദ്ദേശ്: എവിടെയോ കിടന്ന അറബിപ്പെല്ലുണ്ടെല്ലോ വേടു കൊണ്ടുവന്ന് കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതിന് തൊനെന്തു പിശച്ചു? അരേ താം ആക്രമിച്ചാൽ അടിച്ചോടിക്കണം.

ഹോരാദ്ദേശ്: അന്തപ്പുരത്തിലിരുന്ന് മൊഴിഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അതിന് എവിടെയാണ് സെസന്യം? ധഹൃദനാർ സെസന്യത്തിൽ ചേരുകയില്ല.

ഹോരാദ്ദേശ്: ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ, അറബിയായിരിക്കും നാടു ഭരിക്കുന്നത്. അത്രതന്നെ.

ഹോരാദ്ദേശ്: അവർക്കു തൊനും അയാളും സമമാണെതെ.

ഹെലിക്സ്: തർക്കിച്ചുനിന്നിട്ടുന്ന കാര്യം? നമുക്കുടെനു പുറപ്പെട്ടാം. എൻ്റെ സെസന്യം തയ്യാറാണ്.

ഹോരാദ്ദേശ്: ഒട്ടും താമസിച്ചുകൂടാ. ഉടനെ പോകണം ഹോദ്ദേശ്, തങ്ങൾ പോകുന്നു.

ഹോദ്യ: എന്തോട്?

ഹോദേസ്: മക്കാറസിലേയ്ക്ക്.

ഹോദ്യ: ഞാനും വരുന്നു.

ഹോദേസ്: എന്തിന്? അറേതഥാസിനെ നോക്കി തോൽപ്പിക്കാനോ?

ഹോദ്യ: (കുപിതയായി അലറുന്നു) ഞാൻ വരുന്നുവെന്നാണ് പറഞ്ഞത്ത! കേട്ടാ ഹോദേസ്, ഞാനും വരുന്നുവെന്ന്! എന്തിനെന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചുകൊള്ളാം. ഹോദ്യയാണ് പറയുന്നത്.

(ശബ്ദം മണ്ഡിനിലയ്ക്കുന്നു.)

(എ സാർത്ഥവാഹിസംഘം പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ ശബ്ദങ്കോലാഹലം. ഒടക്കമണിയുടെ കിലുക്കം, രമഞ്ജയുടെ ശബ്ദം, ആയുധങ്ങളുടെ മുഴക്കം, “എയ്, അവിടെ!”, “സെബ്യുല്യൻ!”, “വേഗം, വേഗം”, “തിരുമേനി പുറപ്പെടുകഴിഞ്ഞ്”, “നീഡ് താലി!”, “അതും ഇരിക്കേട്” മുതലായി പലവിധ ആളുകളും വിളികളും കേൾക്കാം. പശ്ചാത്യലത്തിൽ പെരുവന്നിയുടെ ധനിയും സമരരംഗവും മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. അല്പഗേരുങ്കാണ്ക് ബഹാളം വർദ്ധിച്ച്, “മക്കാറസിലേയ്ക്ക്! മക്കാറസിലേയ്ക്ക്!”, “അറേതഥാസിന് മരണം!, മരണം!” മുതലായ ഗർജ്ജനങ്ങളിലെത്തുന്നു. വലിയ ഏ ബഹാളത്താടെ സെസന്നും പുറപ്പെടുന്നു. ശബ്ദം കൂറുതു കൂറുതു രമത്തിന്റെ ഉലച്ചില്ലാം ചക്രങ്ങളുടെ ഉരുളല്ലാം മാത്രമായി തിരിയുന്നു.)

ഹെലിക്ക്: ശാലോമി!

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്: വല്ലതും പറയു.

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്: അത് സംസാരമല്ല.

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്: അല്ലെന്നോ ആണെന്നോ?

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്: എന്ന പരിഹസിക്കുകയാണ്.

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്‌സ്: എന്നോട് പിണകമൊന്നോ?

ശാലോമി: ഉം.

ഹെലിക്ക്‌സ്: (വികാരവേഗത്തോടെ) ശാലോമി! ശാലോമി!

ശാലോമി: (വളരെ ഉച്ചത്തിൽ) എന്നോ! (സാധാരണ ശബ്ദത്തിൽ സയം) എന്നോരു കാമുകൻ ദൈവമെ! ഒരു നിമിഷം തനിച്ചിരിക്കാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. അങ്ങങ്ങൾക്ക് വരുതേയിരുന്നുകൂടെ?

ഹെലിക്ക്‌സ്: മാപ്പ്. രാജകുമാരിക്കുന്നോ വിഷമമുണ്ടനു തോന്നുന്നു. എന്നോട് പറഞ്ഞുകൂടെ.

ശാലോമി: ഹെലിക്ക്‌സ്, നിങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കു.

ഹെലിക്ക്‌സ്: ശാലോമി, ഈതെ പെട്ടെന്നന്താണ് സംഭവിച്ചത്. ഈതു വരെ താനിന്തെ അനൃന്തരയിരുന്നില്ലല്ലോ. താനെന്നെന്തെ ചുമതല കൂടി മറന്നു....

ശാലോമി: താൻ പറഞ്ഞെന്ന ചുമതല ഉപേക്ഷിക്കാൻ? ഈ പെങ്കോന്തൻ രാജാവിനെ രോമാകാർ കുരിശിലേറ്റിയാൽ എനിക്കെന്തു ചേതം?

ഹെലിക്ക്‌സ്: പിന്നെയെന്നാണു കുഴപ്പം?

ശാലോമി: കുഴപ്പമുണ്ടന്നാരു പറഞ്ഞു? പെണ്ണുങ്ങളെയും കെട്ടി വലിച്ച് യുദ്ധത്തിന്! (തുപ്പന ശബ്ദം)

ഹെലിക്ക്‌സ്: അതിന് താനല്ലല്ലോ ഉത്തരവാദി.

ശാലോമി: ചോദിച്ചോ, ആരാണുത്തരവാദിയെന്ന്.

ഹെലിക്ക്‌സ്: ശാലോമി ഇങ്ങിനെ ദേഖ്യപ്പെടാതെ പുറകോട്ടു നോക്ക്. അതാ ആ രമത്തിൽ എത്ര രമ്യമായിട്ടാണ് നിങ്ങളുടെ അമ്മയും ഹോറാദേസും കൂടി.... (ശബ്ദം മഞ്ഞിപ്പോകുന്നു)

ഹോറാദു: അതിന് ആദ്യമായി വേണ്ടത് ഈ പ്രദേശങ്ങാരെ വരുത്തി ഒരു വിരുന്നു കൊടുക്കുകയാണ്.

ഹോറാദേസ്: രാജ്യകാര്യം വേശ്യാലയം പോലെയല്ലോ നടത്തുന്നത്.

ഹോദ്ദേശ്: ഒന്നു പറഞ്ഞില്ല. അതിനുമുന്തേ വേണ്ടാത്തതോ രോന്നു പറ.

ഹോദ്ദേശ്: അക്കാരുമെല്ലാം ഞാനാലോചിച്ചുകൊള്ളാം.

ഹോദ്ദേശ്: അറേതാസിഞ്ചീ മകളുടെ രൂചി പോയിട്ടില്ല അല്ലോ?

ഹോദ്ദേശ്: തെറ്റാനുമില്ല. ഹാഗോറിഞ്ചീ സന്തതിയാണ്.

ഹോദ്ദേശ്: ശരിതനെ. പക്ഷേ, മകളുയല്ല, അച്ചുനെന്നയാണു കിട്ടാൻ പോകുന്നത്.

ഹോദ്ദേശ്: എന്നാൽ, അയാളെ തോല്പിച്ച് രാജ്യത്തെയും ഭർത്താവിനെയും രക്ഷിക്കു. കൂദാശയാപാട്ടാ അങ്ങിനെ ചെയ്തു വെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഹോദ്ദേശ്: ഇങ്ങിനെ ഓരോനു പറഞ്ഞിട്ടു പ്രയോജനം? നമ്മുടെ സെന്റ്യൂം തീരെ ചെറുതാണ്. ജനങ്ങൾ അങ്ങയെ വെറുക്കുന്നു.

ഹോദ്ദേശ്: പിനെ, ചിലരോക്കെ എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്; അതുമതി.

ഹോദ്ദേശ്: എന്ന ആരും കുറുക്കെന്നു വിളിക്കുന്നില്ല.

ഹോദ്ദേശ്: എന്തേ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ എന്തിന്നിപ്പിയാൻ രോമാധിലെ തെരുവുകളിൽ നിന്നൊരാളെ കെട്ടിവലിച്ചു കൊണ്ടുവരേണ്ടി തിരുന്നില്ല.

ഹോദ്ദേശ്: ഒടക്കാരൻ്തേ വർഗ്ഗത്തിന് പലതും പറയാൻ തോന്നും.

ഹോദ്ദേശ്: ഹോദ്ദേശ്, വെറുതെ കലഹമുണ്ടാകണം.

ഹോദ്ദേശ്: പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് കലഹത്തിനുത്തരവാദി ഞാനായി. പോകട്ട്, എന്തേ വിധി. പക്ഷേ, അങ്ങനു പറഞ്ഞാലും ഈ പ്രഭുക്കന്മാരെക്കുടാതെ നമുക്ക് ഭന്നാരെ കിട്ടുകയില്ല. അവരെ വശത്താക്കണം.

ഹോദ്ദേശ്: അത് എന്തേ ഭാര്യയുടെ സഹാര്യംകൊണ്ടില്ല.

ഹോദ്ദേശ്: ആണെന്നാരു പറഞ്ഞു. അവർ രോമയെ വെറുക്കുന്നു. സ്വാത്രന്ത്യത്തിനെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ നമ്മോടു സഹകരിക്കും. അല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമാണുള്ളത്?

ഹോറോദേസ്: ഇതാ (ഒരു പെട്ടിയിൽ ഇടക്കുന്ന ശബ്ദം) ഇതുതന്നെ മാർഗ്ഗം യഹുദമാരെ വിലകൊടുത്തല്ലാതെ വാങ്ങാൻ കഴിക്കിയില്ല. ആർക്കുട്ടം കാണുന്നിടത്ത് ഇതു വാരി വിതരിക്കുന്നതല്ല.

ഹോറോദ്യ: പണ്ഠത്തിനൊരവസാനമില്ലോ?

ഹോറോദേസ്: ഗലീലയിൽ ഇനിയും പണമുണ്ട്.

ഹോറോദ്യ: ഉണ്ടായിരിക്കാം. അത് നമുക്കു ലഭിക്കണമെന്ന് എനിക്കു നിർബന്ധമില്ല.

ഹോറോദേസ്: ലഭിക്കണമെന്ന് എനിക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്.

ഹോറോദ്യ: ലഭിക്കുമെന്നുതന്നെയിരിക്കെട്ട്. എങ്കിലും ഒരാർഡം പറയുന്നതാണ് കുറേക്കുടി ബുദ്ധി. സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നു പറയു സ്വീർ തന്നെ ഉമ്മേഷം ഉണ്ടാകും.

ഹോറോദേസ്: തത്തയെപ്പോലെ പറഞ്ഞതുതന്നെ ആവർത്തിക്കുകയാണ്! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാര്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടാരു ഗുണവുമില്ല.

ഹോറോദ്യ: എന്നാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൂടെ? രഹസ്യം വല്ലതുമുണ്ടാ?

ഹോറോദേസ്: രഹസ്യമല്ല. പരസ്യമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാര്യമല്ലാം അവർ മിശിഹായ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കയാണ്. മിശിഹായ മാത്രമേ അവർ അനുഗമിക്കയുള്ളൂ. ആരാൺ മിശിഹാ എന്നവർക്കറിഞ്ഞതുകൂടാ. മകാബിയസിന്റെ പുറകേ അവർ നടന്നു. അങ്ങിനെ മറ്റു പലരുടെയും. ആകെക്കുടി കിട്ടിയ മിച്ചം കുറെ അധികം ശാപമേറ്റ തടിക്കഷ്ണങ്ങളായിരുന്നു. അങ്ങിനെ നിരാൾപ്പട്ടിരിക്കുന്നവരോട് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാര്യം പറയുക! അതും ഞാൻ!!

ഹോറോദ്യ: അങ്ങെയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മിശിഹായായിക്കുടാ?

ഹോറോദേസ്: ഏ!..... ഞാൻ മിശിഹായോ!.... അതെ. അതോരു വിദ്യയാണ്. എന്തുകൊണ്ടായിക്കുടാ?....ഹോറോദ്യ, നീ ബുദ്ധിമ തിതന്നെ!

ഹോറോദ്യ: ഏന്റെ ഭർത്താവ് ചക്രവർത്തിയാകുവാൻ വേണ്ടി.

ഹോറോദേസ്: ചക്രവർത്തിനിയാകുന്നതിൽ ഒരു താല്പര്യവുമില്ല, അല്ലോ.

ഹോദ്യ: അങ്ങ് ചക്രവർത്തിയാണെങ്കിൽ മാത്രം.

ഹോദ്യൻ: പക്ഷേ..... ഹോദ്യ!

ഹോദ്യ: എന്ത്?

ഹോദ്യൻ: അതു വളരെ ആപല്ക്കരമായ വഴിയാണ്.

ഹോദ്യ: ആപത്തെവിടെയാണ്? ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ചുമ്പോാ?

ഹോദ്യൻ: അതല്ല. രാജതമുള്ളതുകൊണ്ട് അവരെ വിശ്വസി പ്പിക്കാം. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ മണം രോമയിലെത്തിയാൽ തല പോകും.

ഹോദ്യ: അതിന്, ആരാണിതും കെട്ടിച്ചുമന്ന് രോമയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത്?

ഹോദ്യൻ: ഫെലിക്സിന്റെ ഉദ്യോഗമെന്താണെന്നാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്?

ഹോദ്യ: ഇതുവരെ എന്തായിരുന്നോ, അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇപ്പോൾ നർത്തകനാണ്.

ഹോദ്യൻ: നർത്തകനോ?

ഹോദ്യ: അതെ. അധാരുടെ കാര്യംകൊണ്ട് വിഷമിക്കണ്ട്. അതു ഞാനേറ്റു.

ഹോദ്യൻ: ആ ഏർപ്പാടനിക്കിഷ്ടമില്ല.

ഹോദ്യ: ഞാനേൽക്കുന്നതോ? സാധു? പേടിച്ചുപോയി. രോമൻ യുവാക്കുമാർ അതു സമർത്ഥമാരായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഗലീലയിലേയ്ക്കു പോരുമായിരുന്നോ?

ഹോദ്യൻ: നീയും നിന്റെ രോമയും.....നിറുത്ത!

ഹോദ്യ: പ്രാണനാമാ, ക്ഷാണിക്കാതിരിക്ക്. അക്കാര്യം ശാലോമി നോക്കിക്കൊള്ളും.

ഹോദ്യൻ: ഇതോക്കെ നോക്കാൻ വേറെ ആളുണ്ട്.

ഹോദ്യ: ശരി. ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കാം. രമം നിറുത്താൻ പറയു. ഞാൻ ഫെലിക്സിന്റെ രമത്തിൽ പോകാം. ശാലോമി ഇങ്ങു പോരട്ട്.

ഹോറോദേസ്: ശല്യം ചെയ്യാതെ ഹോറ്റ്യു.

ഹോറ്റ്യു: ശ്- ശ്- അതെന്നാണ് പുംബക്കത്ത് ഒരാൾക്കുട്ടം? നമുക്കു പണമെറിയണം.

ഹോറോദേസ്: നിൽക്ക്. നിൽക്ക്. എന്താണെന്നറിയട്ട്. (അല്ലോ ഉച്ചത്തിൽ) അബീശായി, രമഞ്ചർ നിൽക്കേണ്ട.

(കാഹളം മുഴങ്ങുന്നു രമഞ്ചുടെ കുല്യക്കവും സംഖ്യാനവും നിലയ്ക്കുന്നു)

യോഹനാൻ: (ദുരന്തിൽനിന്ന്) സർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കേയാൽ മാന സാന്തരപ്പെടുവിൻ! മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പരയുന്നവൻ്റെ വാക്കാ വിത്: കർത്താവിൻ്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവരെ പാത നിർപ്പാ കുവിൻ. എല്ലാ താഴ്വരയും നികന്നു വരും. എല്ലാ മലയും കുന്നും താഴും. വള്ളത്തു ചൊല്ലായും ദുർഘടമായത് നിരന വഴി യായും തീരും. സകല ജയവും ദൈവത്തിൻ്റെ രക്ഷയെ കാണും.

ഹോറോദേസ്: യോഹനാനാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഹോറ്റ്യു: സ്നാപകനോ?

ഹോറോദേസ്: അതെ.

ഹോറ്റ്യു: മിശിഹാമാരുടെ കൊയ്തതാണ് ഈ കാലം.

ഹോറോദേസ്: ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ. നമുക്കു കുറച്ചുകൂടി അടുത്തു നിൽക്കാം. (രമമുരുളുന്ന ശബ്ദം)

യോഹനാൻ: (കുറേക്കൂടി ഉച്ചത്തിൽ) സർപ്പ സന്തതികളെ.. വരുവാ നുള്ള കോപത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു തന്നത് ആർ? മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ, അഭ്യഹാം തന്മാർക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ട് എന്നു മനസ്സാ പരിയാൻ തുന്നിയരുത്. അഭ്യഹാമിന് ഈ കല്പുകളിൽ നിന്ന് മക്കളെ ഇളക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പരയുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിനു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ല ഫലം കായ്ക്കാതെ വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടു ചുട്ടുകളയുന്നു.

എ ശബ്ദം: ഗുരോ, അങ്ങ് ഏലിയാവാണോ?

യോഹന്നാൻ: അല്ല.

മരറാരു ശബ്ദം: അങ്ങു മോഗയാണോ?

യോഹന്നാൻ: അല്ല.

മുന്നാമത്തെ ശബ്ദം: എങ്കിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന രക്ഷകനാണ് അങ്ങൻ വരുമോ?

യോഹന്നാൻ: ഇല്ല, ഇല്ല; ഞാൻ വെറുമെരു മനുഷ്യൻ. ഞാനൊരു മുന്നോടി മാത്രമാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ടു മാത്രം സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു. അവൻ ചെരുപ്പിന്റെ വാദ് അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യ നല്ല. അവൻ നിങ്ങളെ പതിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും അഥവാ കൊണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. അവന് വീശുമുറം കൈയിൽ ഉണ്ട്. അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി ഗോത്രവ് കളപ്പുര യിൽ കൂട്ടിവയ്ക്കയും, പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ട് ചുട്ടു കളകയും ചെയ്യും.

അരു ശബ്ദം: ഗുരോ, എങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യണം?

യോഹന്നാൻ: ഒണ്ടു വന്നതെമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവനു കൊടുക്കണ്ട്. ക്രഷ്ണസാധനങ്ങൾ ഉള്ളവരും അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യണം.

ചുക്കക്കാരൻ: ഗുരോ, ഞാനൊരു ചുക്കക്കാരനാണ്. എന്നിക്ക് മറ്റു തൊഴിലൊന്നുമില്ല. എന്നിക്കെന്നെങ്കിലും ആശയക്കു വഴിയുണ്ടാ?

യോഹന്നാൻ: നിങ്ങളോട് കല്പിച്ചതിൽ അധികം പിരിക്കരുത്. അതു മതി.

ഭടൻ: എങ്കിൽ പട്ടാളക്കാരെന്തു ചെയ്യണം?

യോഹന്നാൻ: കൊള്ള ചെയ്യാതിരിക്കുക. ചതിവ് ഓന്നും എടുക്കരുത്. ന്യായമായി ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം തുപ്പതിപ്പുടുക.

ഹോറോദ്രോദ്യ: (രഹസ്യമായി) പട്ടാളക്കാരുണ്ട്! നമുക്കു കൂറു പണം വിതറി നോക്കാം. കാണാമല്ലോ അവരെന്തു ചെയ്യുമെന്ന്.

ഹോറോദ്രോദ്യ: സുക്ഷിക്കണം. പ്രവാചകൻ കോപിച്ചേക്കും.

ഹരോദ്യ: ഈല്ല. ആരെങ്കിലും നമ്മാടു ചേരാതിരിക്കയില്ല. പണ മല്ലോ? അങ്ങ് എഴുനേറ്റുന്നിന് സംസാരിക്കണം.

ഹരോദ്യൻ: (വികാരന്നോടെ) എൻ്റെ ജനമെ. ഇസായേലേ, എഴു നേല്പിൻ! അരേത്താൻ നമ്മുടെ നാട് ആക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ധഹനത്തും ആയുധമെടുക്കണം. എല്ലാവരും മക്കാറാസി ലേയ്ക്ക്!

(പണമെമറിയുന്നതിന്റെയും അതു പെറുക്കുന്ന ബഹുഭ്രാന്തിന്റെയും ശബ്ദം) യോഹനാൻ: എന്താണിത്? (യൈക്ര ശബ്ദത്തിൽ) നില്ലുണ്ടാം! (എല്ലാം ശാന്തമാവുന്നു) പിശാചിന്റെ സന്തതി! ഇന്നലെ നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിൽ നിന്ന് കൊള്ളു ചെയ്ത പണം ഇന്നു നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വലിച്ചേരിയുന്നോൾ, നിങ്ങൾ ഭ്രാന്തിളകിയ പനികളെ പ്ലാലെ അതിനു മുമ്പിൽ കിടന്നു മറയുന്നു. നാഞ്ഞാകട്ട വർഗ്ഗാ! നിങ്ങൾ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെടും? (അപ്പോൾ നിന്നുന്നീ) ഹോദാ ദേസ്, വെറുക്കപ്പെട്ട നാടുവാഴി. ഫീലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യയായ ആ രാജകീയ വേശ്യയെ മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത മുഗമെ, നിന്റെ ധന പ്രതാപം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ കണ്ട സ്ഥലം ഇതാണമല്ലോ! ഇപ്പോൾ വിശ്വാസം സ്ഥലത്താണ് നീ സെന്റ്യൂഡേവരം നടത്തുന്നത്. ഹോദാദേസ്, ഭൂമിയിലുള്ള യാതൊരു സെന്റ്യൂത്തിനും നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. തലമുറകൾക്കു മുമ്പേ ശപിക്കപ്പെട്ട വനാണ് നീ. നിന്റെ ശരീരം പുഴുവും കൂമിയും അരിച്ചു തിന്നുന്ന കാലം വിദ്യുതമല്ല. (ആർക്കുടം ആർത്തുവിളിക്കുന്നു. ‘രാജ്യദോഹി’, ‘ഉള്ളൻ’, ‘കള്ളൻ’, ‘കുറുക്കൻ’, ‘വേശ്യ’ മുതലായ വിളികൾ കേൾക്കാം. പെട്ടനു രമഞ്ഞൾ നിങ്ങളിൽത്തുടങ്ങുന്നു.)

യോഹനാൻ: നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ട ചുട്ടുകളിയും....

ഹോദാദേസ്: (മദത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിനിടയിൽ) അങ്ങനെ മിശിഹാ യാകുവാനുള്ള പരിപാടിയും അവസാനിച്ചു.

ഹരോദ്യ: ഉം..... (സയം)... വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ട ചുട്ടുകളിയും...

(അല്പം കഴിഞ്ഞ്)

ഒരാൾ: ഈ പ്രവാചകനെവിഭാഗം വരുന്നു?

മറ്റാരാൾ: കേട്ടിടില്ലോ? പ്രസിദ്ധമായ കമയാണല്ലോ!

വേദവായനകാരൻ: അബീയാക്കുറിൽ സൗഖ്യാവ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു: അവൻ്റെ ഭാര്യ അഹാരാൻ്റെ പുത്രി മാതിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു. അവർക്ക് എലിശവത്ത് എന്ന് പേര്. ഈവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും കർത്താ വിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കൂറ്റമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. എലിശവത്ത് മച്ചിയാക കൊണ്ട് അവർക്കു സന്തതിയില്ലാത്തു: ഈവരും വയസ്സു ചെന്നവരും ആയിരുന്നു.

അവൻ കുറിഞ്ഞു ക്രമപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ പുരോഹിതനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ; പുരോഹിത്യ മര്യാദ പ്രകാരം കർത്താവിന്റെ മനിരത്തിൽ ചെന്ന ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവൻ നന്ദിക്കു വന്നു. ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജനസമുഹം ഒക്കയും പുറത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

(ദേവാലയത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഓർഗാൻ സംഗീതത്തിന്റെയും ശബ്ദം ആരംഭിക്കുന്നു. വേദവായനകാരൻ്റെ ശബ്ദം കുറേയേ മണ്ഡുന്നു.)

അപ്പോൾ: കർത്താവിന്റെ ദൃതൻ ബലിപീഠത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്ത്....

മാലാവ: സൗഖ്യാവേ, ദയപ്പേണം; നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുത്തരമായി, നിന്റെ ഭാര്യ എലിശവത്ത് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ യോഹനാൻ എന്നു പേര് ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു സന്തോഷിക്കും. അവൻ ജനനത്തിക്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയ വൻ ആകും..... വീണ്ടും മദ്യവും കൂടിക്കയില്ല. അമമയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പരിശുഭ്യാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയും. അവൻ ഇസായേൽ മകളിൽ പലരെയും അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിക്കലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വരുത്തും. അവൻ അപ്പുമാരുടെ ഹ്യദയങ്ങളെ മകളിലേയ്ക്കും, വഴങ്ങാത്തവരെ നീതിമാനാരുടെ ബോധത്തിലേയ്ക്കും തിരിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരുക്കമുള്ളൊരു ജനത്ത

കർത്താവിനുവേണ്ടി ഒരുക്കുവാൻ അവനു മുന്പായി എലിയാ വിന്റെ ആത്മാവോടും ശക്തിയോടും കൂടി നടക്കും.

സെവരും: ഈതു ഞാൻ എന്നൊന്നിനാൽ അറിയും? ഞാൻ വൃഥനും എന്റെ ഭാര്യ വയസ്സു ചെന്നവളുമല്ലോ?

മാലാവ്: ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന ശ്രദ്ധിയേൽ ആകുന്നു. നിന്നോട് സംസാരിപ്പാനും ഈ സദ്വർത്തമാനം നിന്നെ അറിയിപ്പാനും, എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. തക്കസമയത്ത് നിവൃത്തി വരുവാനുള്ള ഈ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്ക്കൊണ്ട് അതു സംഭവിക്കും വരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മാന മായിരിക്കും.

(അവാലയ ശബ്ദങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്നു)

വേദവായനകാരൻ: ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ്റെ ഭാര്യ എലിശബത്ത് ഗർഭം ധരിച്ചു.....എലിശബത്തിന് പ്രസവിപ്പാനുള്ള കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.....എട്ടാം നാളിൽ അവർ പെപ്തലിനെ പരിചേരേണ ചെയ്യാൻ വന്നു; അപ്പെൻ പേരപോലെ അവന് സെവരും എന്നു പേര് വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അവൻ്റെ അമ്മയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദ്വാഹരി നാൻ എന്ന് പേര് ഇടണം എന്നു പറഞ്ഞു..... പിന്നെ അവന് എന്നു പേര് വിളിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്ന് അപ്പേരാട്ട് ആംഗ്യം കാട്ടി ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു എഴുത്തുപലക ചോദിച്ചു. അവൻ്റെ പേര്....

സെവരും: യോഹനാൻ.

വേദവായനകാരൻ: എന്ന് എഴുതി.

പല ശബ്ദങ്ങൾ: യോഹനാൻ! യോഹനാൻ! യോഹനാൻ! യോഹനാൻ! യോഹനാൻ! യോഹനാൻ..... (ശബ്ദം ക്രമേണ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞ് നിറുഖ്യമാണ്.)

(അല്പം കഴിഞ്ഞ്)

പെറോദ്യു: ഇതെത്ര പ്രാവശ്യം പറയണം? ആ ഭ്രാന്തനെ തടവി ലാക്ക്.

ഹോറോദേസ്: സാധ്യമല്ല.

ഹോറോദ്രു: സാധ്യമല്ല, സാധ്യമല്ല. നാഞ്ചില്ലപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറയാൻ. അങ്ക് ഗലീലയിലെ രാജാവല്ലോ? അങ്ങാരെയാണ് ഭയപ്പെടുന്നത്? അവനെ തുറുക്കില്ലത്തക്കു. വേണ്ടിവന്നാൽ കൊന്നുകളയു. അല്ലെങ്കിൽ ഒരോറു ഭക്തനു കിട്ടുകയില്ല.

ഹോറോദേസ്: വീട്ടിലിരുന്ന് പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ഓരോന്നു പറയാം.

ഹോറോദ്രു: പറയുക മാത്രമല്ല, യുദ്ധവും ചെയ്യും.

ഹോറോദേസ്: എന്നോട് അല്ല?

ഹോറോദ്രു: എന്നൊരു മുൻകോപമാണിത്? ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ചക്രവർത്തിയായതുതന്നെ!

ഹോറോദേസ്: എനിക്കൊരു ചക്രവർത്തിയുമാകണ്ട്. ഉള്ള നില കാത്തുകൊണ്ടാൽ മതി.

ഹോറോദ്രു: ഉള്ള നില സുരക്ഷിതമാണെങ്കിലപ്പോൾ?

ഹോറോദേസ്: ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. നിന്റെ വിരോധം തീർക്കുവാൻ ഞാനനന്റെ സിംഹാസനം പണയപ്പെടുത്തുകയില്ല.

ഹോറോദ്രു: അതെന്നിക്കരിയാം. സിംഹാസനമല്ല ഒരു മണൽത്തരി ദൈക്ഷിലും അങ്ങനിക്കുവേണ്ടി പണയപ്പെടുത്തുകയില്ല. അന്ന് രോമയിൽവച്ച് വികാരം കൊടുവിത്തിക്കൊണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞതി നൊന്നും താൻ വില കല്പിച്ചിട്ടില്ല. അതൊന്നും താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുമില്ല. താൻ പറയുന്നതൊന്നും എനിക്കു വേണ്ടി യുമല്ല. പക്ഷേ, ഭീരുക്കൾക്കിത്താക്കേ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കും?

ഹോറോദേസ്: മുശേട്! എനിക്കുവേണ്ട മഹിമകളെല്ലാം ഇന്നുണ്ട്.

ഹോറോദ്രു: പേരു വിളിക്കാനും പറിച്ചു! ഫീലിപ്പോസ് അത്രയോന്നും പറിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. രോമയിൽവച്ച് ഈ പാദങ്ങൾ നക്കിത്തുടച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മറ്റു ചിലർക്കും അതെ ദൈരുമ്മണഡായിരുന്നില്ല.

ഹോറോദേസ്: കുലട!

ഹോറോദ്രു: അന്തിമേറ്റുടെ അന്തഃപുരത്തിലാണ് കുലടകൾ ധാരാള മുണ്ടായിരുന്നത്. സഹോദരരക്കും കൂടിക്കുന്ന കൗലദേയന്മാരും.

വേണ്ടാതനു പറയണം, ഹോരാദ്ദേസ്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അബി തുവളിയെപ്പോലെ ഒളിച്ചോടുനവള്ളു. ഞാൻ ഗലീലയിലെ റാണിയാണ്. ആ അവകാശം സീസർ അംഗീകരിക്കുമോ എന്ന നിക്കറിയണം.

ഹോരാദ്ദേസ്: സീസറിനെതിരായി ഗുഡാലോചന നടത്തുന്നവ ഇണ്ട് അങ്ങാടു പരാതിയുമായിപ്പോകുന്നത്!

ഹോരാദ്ദൃ: ഗുഡാലോചന നടത്തിയെക്കിൽ ആർക്കുവേണ്ടി?

ഹോരാദ്ദേസ്: ഹോരാദ്ദൃ, ഞാൻ പറഞ്ഞു എനിക്കു ചക്രവർത്തി യാക്കേണ്ടെന്ന്. എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്താതെ പോകു, എനിക്കു കോപം വരും.

ഹോരാദ്ദൃ: (മുഴുവനു) എത്ര പുഴുക്കളാണ് കോപിക്കുന്നതെന്നി യാമോ? കാണാട്ട, അക്കാച്ചയോണ്!

ഹോരാദ്ദേസ്: ഹോരാദ്ദൃ!

ഹോരാദ്ദൃ: ഓ, ആ നോട്ടോ! ദയകരം! ദയകരം!!!

(പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ഹോരാദ്ദേസ്: ഹോരാദ്ദൃ!

ഹോരാദ്ദൃ: ഉം! ഇദുമ്പുസിംഹത്തിന്റെ ഗർജ്ജനം! ശബ്ദം തെളിയാത്തത് പിതാമഹനാർക്ക് അല്പം ജംബുകരക്കം കൂടി കലർന്നുപോയതുകൊണ്ടാണ്.

(പിന്നുകും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ഹോരാദ്ദേസ്: നിറുത്തെട്ടു വേശ്യു, നിന്നു ഈ കോലം തുള്ളൽ.

ഹോരാദ്ദൃ: ഹാവു! എന്താരു ധീരത! ഹേ മനുഷ്യാ, ഞാൻ ഫീലിപ്പോസിനെ വിട്ടുപോന്നത് നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടില്ല, ചെവി തുറന്നു കേൾക്ക്, അയാൾക്കാണത്ത മില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ്. സ്വയം അഭിമാനത്തിനും അധികാരത്തിനും വേണ്ടി ഒരു ഭാന്തൻ സന്ധാസിയെപ്പോലും തൊടാൻ ദെയരുമില്ലാത്ത ഭീരുവിനെ ഉണക്കപ്പുമ്പുപോലെ ഞാനുപേക്ഷിച്ചു പോകും.

ഹോരാദ്ദേസ്: പോകുമെട്ടു പോകും. നിന്നു പരാതി എനിക്കാണത്ത മിഛുന്നല്ലോ. ഏകലെക്കിലും ഞാൻ ആണാകാൻ തീരുമാനിച്ചു.

(തിക്കണ്ണ പരിപാസലാവത്തിൽ) ഹൈറോദ്യ, പ്രാണനാമേ! ഈതാ ഇവിടെ മുട്ടുകൂത്ത്. ഇവിടെ.... ഉം. (വാഴ വലിച്ചുരുന്നു) എന്നിട്ടു മാപ്പു പറയു. ഉം, ഉടൻ! ഉം!

ഹൈറോദ്യ: (അൽഫുസേരത്തെ മഹാത്മിനുശേഷം ഹൈട്ടിക്കരയുന്നു) ദൈവമേ.....അയ്യോ....ഈത്....അവിടുത്തെ ശിക്ഷയാണ്.. ദൈവമേ...എത്ര നല്ല ഒരു ഭർത്താവിനെ വിട്ടാൻ ഞാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചത്. ആ സാധ്യവിനെ ഞാൻ ചതിച്ചു.... എല്ലാം തൃജിച്ചു....ദൈവമേ...എനിക്കു വയ്ക്കാം. ഞാൻ വിചാരിച്ചു.... എത്രെല്ലാം പ്രതീക്ഷകളായിരുന്നു.... എത്രെല്ലാം സുപ്പനങ്ങൾ.... (അൽഫംകുടി കരണ്ണിട്ട് പെട്ടെന്നു ശാന്തയായി) ഹൈറോദേസ്, അങ്ങെ യുടെ ഇഷ്ടംപോലെയാകട്ട. ഞാൻ മരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. അങ്ങില്ലെങ്കിൽ എനിക്കീ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും വേണ്ട. ഞാൻ ഒന്നുമാത്രമേ യാചിക്കുന്നുള്ളൂ. ശാലോമി കൊച്ചാണ്. അവളോട് ഇങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യരുതേ. (ഹൈറോദ്യ പിന്നുയും കരയുന്നു.)

ഹൈറോദേസ്: നീ എന്താണിപ്പിറയുന്നത്?

ഹൈറോദ്യ: (വിങ്ങിപ്പൂട്ടിക്കൊണ്ട്) അ....അവൾ ചെറുപ്പമാണ്. ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റാണിത്. അവളെ രോമയിൽത്തനെ താമസിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇനി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളാണ് ഫലം. ഭാഗ്യമില്ലാത്ത വള്ളാണു ഞാൻ. ഹൈറോദേസ്, വേഗമാകട്ട. എനിക്കീ ജീവിതം ദുസ്സഹമാണ്. അങ്ങയുടെ വാളുകൊണ്ടുതനെ. അതാണെന്നി കിഷ്ടം. ആ കൈകൾകൊണ്ടുതനെ. എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ട പ്ലേട് ആ കൈകൾകൊണ്ടുതനെ.

ഹൈറോദേസ്: ഹൈറോദ്യാ, എന്തെ ഹൈറോദ്യാ, മാപ്പു തരു. ഞാൻ എന്താക്കയോ പറഞ്ഞുപോയി. കരയാതെ, കരയാതെ. അരേത്താസും യോഹനാസും എല്ലാം കൂടി എന്ന ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിച്ചു. കരയാതെ.

ഹൈറോദ്യ: എനിക്കു മരിക്കണം.

ഹൈറോദേസ്: നീ എന്തിനു മരിക്കണം?

ഹരോദ്യ: ഞാൻ എന്തിനു ജീവിക്കുന്നു? അങ്ങനെന്ന ഉപേക്ഷിക്കും.
ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാഞ്ചി. എന്ത് ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമില്ല.

ഹരോദ്യൻ: അതൊക്കെ മറന്നുകളയു. കൊപത്താൽ പറയുന്നത്
ആരക്കില്ലും കാര്യമായിട്ടുക്കാരുണ്ടോ?

(വാൾ വലിച്ചെറിയുന്ന ശബ്ദം)

ഹരോദ്യ: (ഉച്ച കരയുന്നു) ഇതെല്ലാം എന്തിന്? അങ്ങ് ഒരു
ചട്ടവർത്തിയായിക്കാണണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനു
വേണ്ടി ഞാൻ ഫെലിക്സിനെ വശപ്പെടുത്തി. (പ്രേക്ഷണാര
സൽക്കരിച്ചു. മഹാനായ ഹരോദ്യൻ പാത്രനും മഹാനാ
യിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു. പക്ഷേ, യോഹനാൻ
അതൊന്നും അനുവദിക്കുകയില്ല.

ഹരോദ്യൻ: യോഹനാനെനക്കാണ്ടു വിഷമിക്കണം. അയാളെ
നമുക്കു തടവിലാക്കാം.

ഹരോദ്യ: എവിടെ? എപ്പോൾ?

ഹരോദ്യൻ: ഇവിടെതന്നെന. ഇന്നുതന്നെനയാവാം. പക്ഷേ,
ഫെലിക്സിന്റെ കാര്യമാണ് എനിക്കു സംശയം തീരാത്തത്.
ഹരോദ്യ: അതു സാരമില്ല. ശാലോമിയുടെ അമ്മയുടെ ഭർത്താ
വിനെതിരായി അയാൾ ഒന്നും ചെയ്ക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വാക്കു
തരാം.

ഹരോദ്യൻ: നല്ല ഉദ്യോഗം! ശാലോമിയുടെ അമ്മ.... ഒന്നുകൂടി
പറയു.

ഹരോദ്യ: (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അതും പോകും സുക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ.

ഹരോദ്യൻ: ഉം?

ഹരോദ്യ: നമുക്കു കലപാടിക്കണം. എല്ലാം അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം
പോലെ മതി. നമുക്കു വിരുന്നിനു പോകാം.

ഹരോദ്യൻ: അങ്ങിനെയാകട്ട.

(അൽപം കഴിഞ്ഞ്)

വേദ വായനക്കാരൻ: ഫേറോ ദേസ് തന്റെ സഹോദരനായ ഹീലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ ഫേറോദ്യ നിമിത്തം, അവർ നിന്നക്കു ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല, എന്നു യോഹനാൻ അവനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുതന്നെ, അവനെ പിടിച്ചു തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ഡായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്ന് എല്ലാക്കയാൽ അവരെ ദയപ്പെട്ടു.....

(അൽപ്പസമയം നിഴ്സ്വഭം)

(കൽത്തയുറക്കിന്റെ ഇരുസ്യവാതിലുകൾ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം)

യോഹനാൻ: ആരാണത്?

ശാലോമി: ഞാനാണ്.

യോഹനാൻ: ഞാൻ?

ശാലോമി: ശാലോമി.

യോഹനാൻ: ഏതു ശാലോമി?

ശാലോമി: ശാലോമി. ഗലീലയിലെ രാജകുമാരി.

യോഹനാൻ: പൊയ്ക്കോളു. ഇവിടെ യാതൊരു സ്ത്രീയെയും കണ്ടുകൂടാ; രാജകുമാരിയായാലും തെണ്ടിയായാലും. എന്നി ക്രതിപ്പടമല്ല.

ശാലോമി: അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലോ അങ്ങിവിടെ എത്തിയത്.

യോഹനാൻ: സ്ത്രീയെ, പുറത്തു പോകു. ഞാൻ നിങ്ങളോടു സ്വാത്രത്യും ചോദിച്ചില്ല.

ശാലോമി: യോഹനാൻ! അങ്ങയുടെ ശബ്ദം കേട്ടതുമുതൽ ഞാനങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നു.

യോഹനാൻ: (സംയമനം വെടിഞ്ഞ്) പുറത്തുപോ പിശാച്ചി. പരീക്ഷി കാൻ വനിതിക്കുന്നു. പോ. അല്ലെങ്കിൽ പുഴുവിനെപ്പോലെ ചവുട്ടി അരച്ചു കൂളയും.

ശാലോമി: ഈസായേൽ പ്രവാചകനാർ സ്ത്രീകളെ തല്ലാറുണ്ടോ?
യോഹന്നാൻ: തീർച്ചയായും സർപ്പത്തിന്റെ തല ചതയ്ക്കണം.
ശാലോമി: (ചിരിച്ച്) എന്നാലും വിരോധമില്ല. എന്നെ തൊടാതെ
അടിക്കാനൊക്കുകയില്ലല്ലോ?

യോഹന്നാൻ: യഹോവ! ഈതെന്തു മരണമാണ്! കാരാഗൃഹത്തിൽ
കൂടി സെവരം തരികയില്ലെന്നോ?

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ?

യോഹന്നാൻ: നിരുത്താനാണു പറഞ്ഞത്. ദൈവമേ. ഈതെന്താരു
ദ്രോഹം! ഹോരാദേസിന് എന്നെ ദ്രോഹിക്കണമെങ്കിൽ സിംഹ
അഞ്ചുടെ ഗുഹയിലിട്ടുകൂടെ. ഭ്രാന്തുപിടിച്ച പെൺ്റുങ്ങെളെ
പറഞ്ഞയയ്ക്കണോ?

ശാലോമി: എന്നെ ഹോരാദേസ് അയച്ചതല്ല. അങ്ങനെ അയയ്ക്ക
യുമില്ല. താനങ്ങോടു ചെല്ലുന്നതാണയാൾക്കിഷ്ടം.

യോഹന്നാൻ: അവനും നീയും ശപിക്കപ്പെട്ടെട!

ശാലോമി: അങ്ങ് കോപിക്കുന്നോൾ ഈര്ക്കി സുന്ദരനാക്കുന്നുണ്ട്.
അങ്ങ് തികച്ചും ഒരു പുരുഷനാണ്. പാരുഷത്തെ എങ്ങനെ
മാനിക്കാതിരിക്കും!

യോഹന്നാൻ: ഈവിടെനിന്നു കൊണ്ടിക്കുഴയാതെ പോകാനാണു
പറഞ്ഞത്.

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ, അങ്ങ് മിശ്രഹായാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസി
ക്കുന്നു.

യോഹന്നാൻ: ചീ! നീ ആ വാക്കുചൂരിക്കുകയോ?

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ, അങ്ങ് കേഷാഭിക്കാതെ. ഈതാ ശാലോമി
രാജകുമാരി, അങ്ങയുടെ ഭാസി. ഈ പാദത്തിലടക്കിയാവെയ്ക്ക
പ്പുടാതെ കിരീടങ്ങൾ കനാൻനാട്ടിലില്ല. ഒന്നു തലകുനിച്ചാൽ
മതി. ഹോരാദേസിന്റെ സിംഹാസനം എന്തേതായിരിക്കും.
എക്കില്ലും ഞാൻ ഈതാ ഈ കാരാഗൃഹത്തിലേയ്ക്കാണു വന്നത്.
പുരുഷാരത്തെ തേടി; അങ്ങയുടെ കാൽക്കൽ! എനിക്കങ്ങങ്ങൾ

മതി. യോഹന്നാൻ, എന്നെന്ന സ്വീകരിക്കു. ഇനങ്ങൾ അങ്ങങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. അങ്ങളു കനാൻനാടു ഭരിക്കണം.

യോഹന്നാൻ: (ഒക്കെക്കാട്ടുന്നു) നാമാൻ! നാമാൻ ഈ സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുപോകു, എനിക്ക് ഹോറോദേസിനെ കാണണം.

ശാലോമി: ആ കുറുക്കൻ വരികയില്ല. അയാൾക്കങ്ങങ്ങൾ ഭയമാണ്; എന്നെന്നും.

യോഹന്നാൻ: സ്ത്രീയെ, എൻ്റെ ക്ഷമ ഇനിയും പരീക്ഷിക്കരുത്.

ശാലോമി: അങ്ങിങ്ങനെ പെരുമാറുന്നത് ബുദ്ധിഗുന്യമാണ്. എൻ്റെ അമ്മ അങ്ങങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

യോഹന്നാൻ: നിന്റെ അമ്മ! പിശാചിന്റെ വർഗം! പോ മരയത്ത്.

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ, ഞാൻ അങ്ങങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്നു.

എന്നെന്ന സ്വീകരിക്കു. ഞാൻ ആടാം, പാടാം, അങ്ങയുടെ കുടെ പ്രാർത്ഥിക്കാം. മരുഭൂമികളിൽ വന്നു തപസ്സുചെയ്യാം. അങ്ങൾ ഉത്തമപ്രവാചകനാണ്. യഹോവയുടെ അഭിഷ്ഠിക്കതനാണ്. ഹോറോദേസിനേയും ആ വർഗത്തെയും നമുക്ക് ആട്ടിപ്പായിക്കാം. ഇതു പറയുന്നത് ശാലോമിയാണ്; ഗലീലയിലെ കനൃകയായ രാജകുമാരി ശാലോമി. കൈയേംപാടാ എൻ്റെ ഭാസിയാകാനേ പറ്റി, യോഹന്നാൻ, ശാലോമി ഇതുവരെ പുരുഷൻ്റെ മുന്നിൽ മുട്ടു മടക്കിയിട്ടില്ല. യോഹന്നാൻ, യോഹന്നാൻ.....

(ഭിത്തിയിലേക്കെന്നിയപ്പെട്ട എന്നൊ വസ്തു, ശാലോമിയുടെ സംസാരത്തിനു വിരാമമിടുന്നു.)

യോഹന്നാൻ: (അലറുകയാണ്) ചരീ! പുറത്ത്!

ശാലോമി: (ശാന്തയായി) യോഹന്നാൻ, നമുക്ക് ഇനിയും കാണാം. അപ്പോൾ അങ്ങായിരിക്കുകയില്ല ആ ജണാ പി കു നാത്. അങ്ങങ്ങനെ നായെപ്പോലെ ആട്ടിയോടിച്ചു. ഏകക്കെൽ നമുക്കിൽകു കണക്കു പറയാം. ഹോറോദേസിന്റെ സിംഹാസനം അതിനു വേണ്ടി തകർന്നാൽ എനിക്കെന്ത്.... ഇതാ നാമാൻ, വാതിലും ചുക്കൊള്ളു.

(കാൽപ്പരുമാറ്റവും ഇരുവുംവാതിലടയുന്ന ശബ്ദവും)

(രാജകീയ വിരുദ്ധിന്റെ ബഹളം. പാത്രങ്ങൾ ഇടയുന്ന ശബ്ദവും)

രുപ്പേ: നോക്ക്, അവർ മിന്നിത്തിളങ്ങുകയാണ്.

രണ്ടാമൻ: പ്രായംകൊണ്ടാരു കോട്ടവും തട്ടിയിട്ടില്ല.

മുന്നാമൻ: പക്ഷേ, ഹോരാദ്ദേശിന്റെ കണ്ണ് വേരെ വഴിക്കാണ്.

രണ്ടാമൻ: ശ! ശ! മിഞ്ചരുതേ. അവർ ഇങ്ങാട്ടാണു വരുന്നത്.

(കാൽപ്പര്യമാറ്റം)

നീനാമൻ: റാണീ, തിരുമേനി ഭാഗ്യവാനാണ്.

ഹോരാദ്ദു: മുഖംപത്തുതി രു കലയാണ്, മെർദ്ദേവായി.

രണ്ടാമൻ: ലോകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യസ്വത്ത്!

ഹോരാദ്ദു: ശാലോമി കേൾക്കരുതേ.

(എല്ലാവരും ചിരക്കുന്നു.)

നീനാമൻ: ആകാശത്തിൽ രണ്ടു ചട്ടനുണ്ടക്കിൽ സാർത്ഥവാഹി സംഘത്തിനെന്തു ചേതം?

മുന്നാമൻ: സംഘത്തലവൻ ഷഷ്യക്കിന് വഴിതെറിപ്പോയെന്നുവരും.

ഹോരാദ്ദു: (വിഞ്ഞാശക്കുന്ന ശബ്ദം) കൂടിക്കു എല്ലിയാണർ.

മുന്നാമൻ: അവിടുനോഴിച്ചുതന്നാൽ ഗലീലക്കെൽ മുഴുവനും കൂടിക്കാം.

നീനാമൻ: ഹൃദയത്തിന്റെ വീണത് ഇങ്ങിനെ കഴിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുകും!

ഹോരാദ്ദു: ഒരു കവിയുമുണ്ടല്ലോ കുട്ടത്തിൽ!

നീനാമൻ: പുഷ്പഗന്ധമേറ്റാൽ ഏതു മുരത്ത വണ്ടും മുരളിം.

മുന്നാമൻ: യഹുദാമരുളുമികളിൽ ഭ്രാന്തിന്റെ വേലിയേറ്റമാണ്.

ഹോരാദ്ദു: ഓ! അതു പരഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഓർമ്മിച്ചത്; യോഹന്നാനെ തടവിലാക്കിയിരിക്കയാണ്.

നീനാമൻ: } എന്ത്!

രണ്ടാമൻ: } (മുവരും ചേർന്ന്) ഏ!

മുന്നാമൻ: } എപ്പോൾ!

ഹൈറോദ്യ: ഇന്ന്. അയാൾ അരേത്താസിനെ സഹായിക്കുകയാണ്.

സെസന്റതിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നു. അരേത്താസിനെ തോൽ പ്ലിച്ചുകഴിഞ്ഞു വിട്ടയയ്ക്കാം.

ങ്ങാമൻ: ബുദ്ധിയുള്ളവർ തീരുമാനിക്കേണ്ട.

മുന്നാമൻ: ഇത്തന്തെ ബുദ്ധിയാണോ എന്നാണു സംശയം.

ഹൈറോദ്യ: എന്നാ, നിങ്ങളും ഭീരുക്കളുണ്ടോ? പ്രിയ പ്രഭുക്കരൂരെ, നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി നിൽക്കുയില്ലോ? ബഹുമാനപ്പെട്ട ശാസ്ത്രിമാരും പരീശരാരും ഈ വേദവിപരീതിക്ക് കുട്ടുനിൽക്കുകയില്ല. നിങ്ങളോ?

ങ്ങാമൻ: }

(ഒരുമിച്ച്) എന്നാനുണ്ട്.
രണ്ടാമൻ: എന്നാനും.

മുന്നാമൻ: (ഉച്ചതിൽ) എന്നേന്നും കണക്കാക്കിക്കൊള്ളു.

ഹൈറോദേസ്: (ദ്വാരത്തിൽ നിന്ന്) ഏയ! അവിടെ എന്നാണ് വിശ്രേഷം?

ങ്ങാമൻ: തങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി യുഖം ചെയ്യാൻ പ്രതിജ്ഞ യെടുക്കുകയാണ്.

ഹൈറോദേസ്: (ചിരിച്ച്) എനിക്കുവേണ്ടിയോ ഹൈറോദ്യയ്ക്കു വേണ്ടിയോ?

രണ്ടാമൻ: രണ്ടുപേരുക്കും വേണ്ടി.

ഹൈറോദേസ്: അറിയാം, ആക്കട്ട, ഹൈറോദ്യാ, ഇന്നന്തു നൃത്ത മാനുള്ളത്?

ഹൈറോദ്യ: ഒന്നുമില്ല.

ഹൈറോദേസ്: ഒന്നുമില്ല?

ഹൈറോദ്യ: ഈല്ല, നർത്തകികളെല്ലാം തീബ്രപ്രാസിലാണ്. ഇവിടെ യുഖമാണു വേണ്ടത്.

ഹൈറോദേസ്: നർത്തകികളുടെ റാണിയല്ലോ ഇവിടെയുള്ളത്! ശാലോമി!

ഹൈറോദ്യ: വേണ്ട, അവർക്കു നല്ല സുവമില്ല. അവൾ നൃത്തം ചെയ്ക്കയില്ല.

ശാലോമി: എന്ന നൃത്തം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഹേരോദേസ്: മിടുക്കി! ശാലോമി, വേഗം തയ്യാറായി വരു!

ഹേരോദ്യ: ശാലോമി!

ശാലോമി: വെറുതെ ദേഖ്യപ്പെടേണ്ട. പ്രഭുക്കുന്നാർക്കാണൊക്കിൽ ഒരു നൃത്തം കുടിയേ തീരു എന്നാൻ, അല്ലോ?

രണ്ടാമൻ: തീർച്ചയായും.

(കാൽപ്പെരുമാറ്റം)

ഹേരോദ്യ: (ഹസ്യമായി) ശാലോമി! രാജാവ് കുടിച്ചു ലക്ഷിപ്പാതിരി കുകയാണ്.

ശാലോമി: നൃത്തം കാണാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസ്ഥ.

ഹേരോദ്യ: ഫെലിക്സ്, നോക്ക്.....

ശാലോമി: ഈ ചിലക എന്നുകൈട്ടിത്തരു ഫെലിക്സ് (ചിലകയുടെ ശബ്ദം) കുറച്ചുകുടി ഉയർത്തിക്കെട്ടു. അതെ! അവിടെ.... ഓഹാ! കാലിൽ തൊടരുത്. ഈ പുരുഷന്മാർക്ക് വിരലു വിരയ്ക്കാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യാനറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഫെലിക്സ്: (താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ) ശാലോമീ, റാണിപറയുന്നത്.....

ശാലോമി: ഫെലിക്സ്, ഈ മനുഷ്യരുടെ മുസിൽവെച്ച് പ്രേമി കാണുന്നതു.

ഹേരോദ്യ: ശാലോമി, എനിക്കിതിഷ്ടമല്ല.

ശാലോമി: ബലമുള്ളവനിൽനിന്ന് മധുരമുണ്ടായി എന്ന് പറഞ്ഞ താരാണ്? ദലീലയോ?

ഒന്നാമൻ: അല്ല, അവളുടെ ബലിമുഗം: ശ്രിംശോണി.

ശാലോമി: അവൾ ശ്രിംശോണി കഷ്ടരകത്തിയായിരുന്നു.

ഹേരോദേസ്: (ദ്രുതമുറുപ്പിന്) എന്താ താമസം. ശാലോമീ?

ശാലോമി: ഒന്നുമില്ല. അല്പറാതിരുന്നാൽ മതി. (ശബ്ദം താഴ്ന്ന) കിന്നരത്തിന്റെ കമ്പിപോട്ടിപ്പോകും.

(നൃത്തം തുടങ്ങുന്നു. തുടർന്നുള്ള സംഭാഷണം താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്.)

ഒന്നാമൻ: ആ പാദങ്ങൾ നോക്ക്.

രണ്ടാമൻ: മാടപ്രാവുപോലെ.

ങനാമൻ: കടഞ്ഞതകുത്ത കണക്കാൽ.

മുനാമൻ: എനിക്ക് അതില്ലും ഉയർന്ന പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്.

ഹരോദ്യ: നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും. എനിക്കെന്നാം. കളളൻ!

ഹരോദേസ്: (ഉച്ചതിൽ) ഭേഷ!

ഹരോദ്യ: ലഹരിയാണ്.

രണ്ടാമൻ: അതെ, രുഖേൻ, ആ പാത്രമിങ്ങുതരു.

ങനാമൻ: അതാ, രാജകുമാരി മുടുപടം എറിഞ്ഞു കളയുന്നു.

മുനാമൻ: ഉത്തരീയവും.

ങനാമൻ: ആഹാ, നിലയക്കിയും വേണേഡ്?

രണ്ടാമൻ: യഹോവാ, ഇതെവിടെ അവസാനിക്കും?

ങനാമൻ: അതാ, തിരുമേനി സിംഹാസനത്തിൽനിന്നെന്ന ലക്കുന്നു.

ഹരോദ്യ: തൊന്ത്രേണാട്ടു ചെല്ലുട്ടെ.

(കാൽപ്പരുമാറ്റം)

(നൃത്തം തുടരുന്നു. അൽപ്പം കഴിഞ്ഞ്)

ഹരോദ്യ: അവിടെയിരിക്ക്. ദയവുചെയ്ത് ഇരിക്ക്. അങ്ങ് വീണു പോകും.

ഹരോദേസ്: (മദ്വാഹനതന്നായി) നിന്നെ ആരു വിളിച്ചു? പോ ദുരെ.

ഹരോദ്യ: വീഴും, വീഴും, ഇരിക്ക്.

ഹരോദേസ്: ദുരെ! മുടിഞ്ഞുപോകുട്ടെ.

(വീഴുന്ന ശബ്ദം)

ഹരോദ്യ: സാറാ, വെള്ളം! എഴുന്നേരിക്കണ്ട്. താൻ വീശാം.

ഹരോദേസ്: വീഞ്ഞത്.....വീ....ഞത്.

ഹരോദ്യ: വെള്ളം കുടിച്ചാൽ മതി. ഇതാ.

ഹരോദേസ്: ഹാ! ആ (വെള്ളം കുടിക്കുന്ന ശബ്ദം) ശാലോമി, സുക്ഷിക്ക്, സുക്ഷിക്ക്. പറന്നു പൊയ്ക്കളെയരുത്.

(ന്യത്തം അവസാനിക്കുന്നു.)

ഹേരോദ്യ: ഈതാ ഇവിടെ ഇരിക്ക്, ഉം.

ഹേരോദേസ്: പാവം കഷീണിച്ചുപോയി. വരു, ഇവിടെ വരു, ഈ വിഞ്ഞ കൂടിക്കു.

ശാലോമി: എനിക്ക് വീഞ്ഞയു വേണ്ട.

ഹേരോദേസ്: ഹേരോദ്യാ അവളെ വീശ്, വല്ലാത്ത ഉഷ്ണം.

ശാലോമി: എന്ന ആരും വീശണെ.

ഹേരോദേസ്: വാ ശാലോമി, എൻ്റെ കുടെ ഇരിക്കാം. ഈ സിംഹാസനത്തിൽ. ഞാൻ വീശിത്തരാം.

ശാലോമി: വേണ്ട.

ഹേരോദേസ്: നിനക്കെന്നു വേണം? ചോദിച്ചേണ്ടി.

ശാലോമി: എനിക്കൊന്നും വേണ്ട.

ഹേരോദേസ്: അതോക്കുകയില്ല. ചോദിക്കണം. ഗലീല നാടിന്റെ പകുതിയായാലും തരാം.

ശാലോമി: വീണ്വാക്കു പറയാതെ. അങ്ങ് ഒരു ചതിയനാണ്.

ഹേരോദേസ്: ഞാനോ? ഹേരോദേസോ?

ശാലോമി: അങ്ങ് വാക്കു പാലിക്കയില്ല.

ഹേരോദേസ്: ആരു പറഞ്ഞു? യഹോവയാണ് സത്യം.

ശാലോമി: എന്നു സത്യം?

ഹേരോദേസ്: യഹോവയാണു സത്യം, ശാലോമി ചോദിക്കുന്ന തെന്തായാലും തരാം.

ശാലോമി: എനിക്ക്....

ഹേരോദേസ്: ഉം പറയു, മുഴുവനും പറയു.

ശാലോമി: എനിക്ക് ഒരു വെള്ളിത്താലത്തിൽ....

ഹേരോദേസ്: എന്താ നിറുത്തിക്കളെന്തെ? നോക്കു ഹേരോദ്യ, അവളുടെ വിദ്യ. അവൾ നിന്റെ മകൾ തന്നെ. വെള്ളിത്താല തതിൽ എന്നു വേണം?

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ ശിരസ്സ്.

ഹേരോദേസ്: യഹോവാ!

ഹേരോദ്യ: ശാലോമി!

ശാലോമി: എൻ്റെ വീട്.

ഹേരോദേസ്: (ബൈബിൾ, മുളി) വേണ്ടാ, ശാലോമി! അതു വേണ്ട.
നിനക്കെതിനാണ്ട്?

ശാലോമി: (ബൈബിൾ) യോഹന്നാൻ ശിരസ്സ്.

ഹേരോദേസ്: ശാലോമീ!

ശാലോമി: തിരുമേനി വാക്കു പാലിക്കണം.

ഹേരോദേസ്: അതാപത്താണ് ശാലോമി. നീ യോഹന്നാനെ
എടുത്തെത്താളു. തലയെതിനാണ്.

ഹേരോദ്യ: ചോദിക്കണ്ട ശാലോമി! ഈ ഭീരു തർക്കയില്ല.

ഹേരോദേസ്: പിശാചീ! എന്നിക്കറിയാം നിനക്കിതിൽ കയ്യുണ്ടാണ്.
നിനക്കാണാശിരസ്സുവേണ്ടത്! നീയാണിതു പറഞ്ഞുകൊടുത്തത്.

ശാലോമി: തിരുമേനി സമയം പോകുന്നു.

ഹേരോദേസ്: വേണ്ട, ശാലോമീ.

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ ശിരസ്സ്!

ഹേരോദേസ്: (അല്പം കഴിഞ്ഞ്) ബാൽഗസ്സാർ! അവൾ ചോദിക്കുന്നതു
കൊടുക്കം.

(അല്പനേരം കഴിയുന്നു.)

ശാലോമി: യോഹന്നാൻ! യോഹന്നാൻ! അങ്ങയ്ക്കിൽ ഒഴിവാ
ക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങയ്ക്ക് കേൾക്കാമോ, യോഹന്നാൻ!

(ശത്രുക്കൾ കോട്ട ആക്രമിക്കുന്ന ഇരുവർ ശബ്ദം. വാളുകൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്നു.
കല്ലുകൾ വന്നു വീഴുന്നു. ദേഹം ബഹളം.)

ആഹാ! അവൾ കോട്ട ആക്രമിക്കുകയാണല്ലോ?.....എന്നിക്കെ
ന്താണ്? യോഹന്നാൻ, അങ്ങാണിതു വരുത്തിവെച്ചത്
അങ്ങയ്ക്ക് കാണാമോ....അങ്ങയുടെ കൊച്ചു ശാലോമി.....
അങ്ങയുടെ ഓമന....

ദരു ശബ്ദം: (പെട്ടന്) അതാണാപിശാചി! കൊല്ലുവരെള്ള!

(ശാലോമിയുടെ ഭയകര നിലവിളിയും വാദം വിശ്വനാ ശബ്ദവും)

(നിഴ്സ്വദം)

വേദവായനക്കാരൻ: അവൻ്തി ശിഷ്യന്മാർ ചെന്ന അവൻ്തി ഉടൽ
എടുത്ത് കുഴിച്ചിട്ടു. പിനെ വന്ന യേശുവിനെ അറിയിച്ചു.

ദരു ശബ്ദം: (ശാന്താംഗിരവും മധ്യരമ്മോഹരവും)

നിങ്ങൾ എന്തുകാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു പോയി? കാറ്റിനാൽ
ഉലയുന്ന ഓടമോ? അല്ല, എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവ
വസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെന്തോ? മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച
സുവഭോഗികളായി നടക്കുന്നവർ രാജധാനികളിൽ അഭ്യന്തരം. അല്ല,
എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെന്തോ? അതെ,
പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെന്തതനെന്ന എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. ഞാൻ എൻ്തി ദുതനെ നിനക്കുമുമ്പായി അയയ്ക്കുന്നു.
അവൻ നിന്നേ മുമ്പിൽ നിന്നേ വഴി ഒരുക്കും എന്ന എഴുതിയിരി
ക്കുന്നത് അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ജനിച്ചവ
രിൽ യോഹനാനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമില്ല.

- അവസാനിച്ച് -

ഭോഗത്യാഹ്നയുടെ നേരെ ചുണ്ടിയ തർജ്ജനി

എം. തോമസ് മാത്യു

കാഴ്ചയുടെ കലയാണ് നാടകം; കാണാൻ, പക്ഷേ, കണ്ണുതന്നെ വേണമെന്നില്ല എന്ന കാഴ്ചയുടെ ബലത്തിലാണ് രേഡിയോ നാടകം സാധ്യമാകുന്നത്. കണ്ണമുവിൽ നിരന്തരിക്കുന്ന ഒരു പ്രേക്ഷക സദസ്സിനെ സാക്ഷിയാക്കി, ആ സദസ്സിന്റെ അപ്പപ്പോഴത്തെ പ്രതികരണ അള്ളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം നേടി അടിച്ചു കയറുന്ന രീതി തീരെ അപേ സക്തമാവുകയും ഒരുക്കുടം യന്ത്രങ്ങളിലേക്ക് ശബ്ദംതെത്തെ വിക്രൈപിക്കുക മാത്രം കരണ്ടിയമാവുകയും ചെയ്യുന്ന വിചിത്രമായ നിസ്സഹായതയെ എങ്ങനെ പ്രതിഭയുടെ ബലമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാം എന്ന വെള്ളുവിളിയുടെ മുന്നിലാണ് രോധിയോ നാടകംതു നിർത്തിയിരിക്കുന്നത്. സജീവ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിയുന്ന ഒരു സദസ്സ് രേഡിയോ നാടകത്തിലില്ല. എവിടെയോകയോ ദ്രോഡക്കോ മുന്നോ നാലോ പേരെ ചേർന്ന ചെറുസംഘമായോ ചടങ്ങിരിക്കുന്ന ആളുകളെ ശബ്ദംശക്തിയാൽ ആകർഷിച്ച് ഒരോറു ഭാവവിതാനത്തിലേക്ക് ആനയിച്ച് അദ്യശ്യ സദസ്സായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള ബാധ്യത ഈ രൂപകം ജനനാ ഏറ്റടുക്കുന്നു. ജീവനുള്ള മനുഷ്യർക്കു പകരം മുന്നിൽ നിരക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾക്കാകട്ട്, എത്ര ചെറിയ പിശയേയും ബുഹർക്കരിച്ച് ആസ്വാദക നിൽ എത്തിക്കാൻ പോരുന്ന ദയാരഹിതമായ സുക്ഷ്മത സ്വായത്തവുമാണ്. എങ്ങനെന്നയാണ് സ്വികരിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ സവൃഷ്ടി മായ അനിശ്ചിതത്വം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ഇടവേളയില്ലാത്ത ചലനത്തിന്റെ ചടുല പ്രതിതിയാണ് ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്. ചതുർവിധാം നയങ്ങളിൽ വാചികം മാത്രമേ ഇവിടെ ആശയിക്കാനുള്ളൂ. നാടകാനുഭവത്തെ കൊഴുപ്പിക്കാനുതകുന്ന വിഭവങ്ങളും ഉൾഭ്യത്തിൽ ഇല്ലാത്ത അരങ്ങിൽ നിർത്തി അഭിനയിപ്പിക്കുന്ന കുറരമായ വിധിയാണ് രേഡിയോ നാടകകാരനെ എത്തിരേൽക്കുന്നത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ എന്നും വിധിക്കെതിരെ പോരാട്ടം നടത്തുന്നവനാണ്. ആ പോരാട്ടത്തിലെ പരാ

ജയം പോലും അഭിമാനക്കുതാർത്ഥതയുടെ ഉള്ളാലമുഹൂർത്താങ്ങൾ ആരച്ചിക്കുന്ന ചിത്രം ആലേവനം ചെയ്യുന്നവയാണ് വിശ്വപ്രമിതങ്ങളായ നാടകങ്ങൾ.

നാടകാഭിനിവേശവും അതിനെ കൊഴുപ്പിക്കുന്ന സഖാവാലടന്ത്യുടെ പ്രതിഭാവിശേഷവും ജനപ്രകൃതിയിൽ പതിച്ചു കിട്ടിയ സി.ജി. റോമസ് നാടകരുപത്തിനുള്ളിലെ പരീക്ഷണസാമ്പ്രദായകളിൽ എന്നും കാതുകം പുണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം രചിച്ച നാടകങ്ങൾ ഓരോന്നും ഈ പരീക്ഷണ കാതുകത്തെ സാക്ഷികരിക്കുന്നു. മദ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ സാമാന്യന നിസ്വരമായ ഒരു സുറിയാനിക്രിന്റ്യാനിഡവന്തിന്റെ ധമാതമമായ ചരിത്രത്തിന്റെ സാഭാവികതയും വിശ്വാസ്യതയും ഭംഗമില്ലാതെ നില നിർത്തിക്കൊണ്ട് രചിക്കപ്പെട്ടതാണ് അവൻ വൈഞ്ഞം വരുന്നു; തന്നെ എന്നും കൊതിപ്പിക്കുകയും പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത യവനദ്വാരതെ നാടകമഹത്ത്വത്തിന്റെ അധിക്കൃതയിലേക്ക് മലയാളനാടകത്തെ ക്ഷണിക്കുന്ന സാഹസത്തയാണ് ‘ആ മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ’യിൽ നാം സന്ധിക്കുന്നത്; നാടകമുശ്രേപ്പെടയുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യവ്യവഹാരങ്ങളെയും അവയെ ചുഴുന്ന മുല്യാലടന്ത്യെയും ആ മുല്യാലടന്ത്യെ പുലർത്തുന്ന സാമുഹ്യ സ്ഥാപനങ്ങളെയും ഒറ്റയടിക്ക് നിർദ്ദാക്ഷിണ്ണമായ പരിഹാസത്തിന് വിധേയമാക്കുന്ന കൃതിയാണ് 1128-ൽ ഏകം 27; വിമോചന തതിന്റെ വഴി കമ്മ്യൂണിറ്റു പ്രസ്ഥാനം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുമെന്ന പ്രത്യാശ അനേകരിൽ ഉണ്ടാക്കി അവരെ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്ക് ആനയിച്ച് നിങ്ങളെന്ന കമ്മ്യൂണിറ്റുകൾ എന്ന നാടകത്തിലെ കമാപാത്രങ്ങൾ, പാർട്ടിപാർലമെന്റ് ജനാധിപത്യത്തോടു സന്ധിചെയ്ത് വിപുവം ഉപേക്ഷിച്ച പ്ലോൾ തങ്ങൾ ഒരു വിഷവുക്കശത്തയാണല്ലോ നടുനന്നച്ചു പോറ്റിയത് എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന രാഷ്ട്രീയാവബോധത്തിന്റെ നാടകീയ ഭാഷ്യമാണ് വിഷവുക്കശ; മോളിയേയുടെ ല്യബ്സ്യർ കേരളീയ വേഷം നൽകിയാൽ എങ്ങനെന്നയുണ്ടാകും എന്ന അനേഷണമാണ് പിശുക്കൾന്റെ കല്യാണം. ഇവയ്ക്കല്ലാം പുറമേ, സോഫോസ്റ്റിസ്യും അരിസ്റ്റാഫേനസ്യും ഇബ്സന്നും കാറൽചാപ്പക്കും തർജ്ജമ ചെയ്തും അദ്ദേഹം നാടക കലയുടെ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളിലുള്ള അവതാരംകൊള്ളലിനെ മലയാളിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, കലയിലെ ഏതു രൂപപരീക്ഷണവും ആവിഷ്കരണത്തിനു തിട്ടുക്കം കൂടുന്ന ഏതോ ഭാവത്തിന്റെ

ആന്തര നിർബന്ധത്തിന്റെ ഫലമാണ് എന കാര്യം വിസ്മരിക്കരുത്. കാരണം, ആ നിർബന്ധമില്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷണം മുഴുവൻ അന്തസ്വാര മില്ലാത്ത വിനോദമായി തരംകെട്ടു പോകും.

ഈ പശ്ചാത്യലത്തിൽ വേണം സി.ജെ. തോമസിന്റെ ശാലോമി എന റേഡിയോ നാടകം പറിക്കാൻ തുനിയേണ്ടത്. യമാർത്ഥത്തിൽ ശാലോമിയിലെ മുഖ്യ കമ്മപാത്രം യോഹനാൻ സ്നാപകനാണ്. ബൈബിളിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരെ കുറച്ചുകാലം മാത്രം ജീവി കുകയും ജീവിച്ചു ചെറിയ കാലം കൊണ്ട് ഒരു കാലത്തിനും തന്നുപുണ്ണിച്ചു കളയാൻ പറ്റാത്ത ആരമ്പക്കിയുടെ ലാവാപ്രവാഹം കൊണ്ട് തന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ പുർണ്ണ സാഹചര്യം നേടുകയും ചെയ്ത അതുകൂടി വ്യക്തിതമായിരുന്നു യോഹനാന്റെത്. ജനനവേളയിൽത്തന്നെ ഈ ശിശു എന്നാകും എന്ന് ആളുകളെ അതുകൂടം കൊള്ളിച്ചുകളഞ്ഞു യോഹനാൻ. വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന എത്രൊ അസാധാരണ നിയോഗവുമായിട്ടാണ് യോഹനാന്റെ ജനനമെന്ന് ആളുകൾ വിചാരിച്ചു; അത് ശരിയുമായി തുന്നു. പ്രവാചകരാലിലും വലിയവൻ എന സാക്ഷ്യമാണ് ക്രിസ്തു വിൽ നിന്ന് യോഹനാൻ നേടിയത്. മദിപ്പിക്കുന്ന സുവഭോഗങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം അകന്നു ജീവിച്ചു. ഡോഗ്രാഫിഷ്ട്മായ ലാക്കിക ജീവിതം നയിച്ചവർക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തനായിരുന്നു. തന്റെ ചുറ്റും നടമാടുന്ന തിരയിലും അധികാരിക്കയിലും അദ്ദേഹം രോഷം പുണ്ഡു. അവയിൽ കുപ്പുകുത്തിപ്പുള്ളവർക്ക് രോചകമായ വാക്കെല്ലു യോഹനാ നിൽക്കുന്ന പുറമ്പുട്ടത്. പ്രലോഭനങ്ങളുമായി അടുത്തവരെയെല്ലാം അദ്ദേഹം ആട്ടിയോടിച്ചു. അധികാരി ആചരിക്കുന്നവരുടെ മർമ്മത്തിലേക്കു നീട്ടിയ ചുണ്ടുവിരൽ പോലെ ആയിരുന്നു യോഹനാൻ.

ഒന്നം യോഹനാനെ പ്രവാചകനായി സ്വീകരിച്ചു; അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും ഒടുവിൽ യോഹനാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. യോഹനാന്റെ ചേരിക്കപ്പെട്ട ശിരസ് ഒരു തളികയിൽ വെച്ചുതൽക്കെ എന ശാലോമിയുടെ നിർബന്ധത്തിന് ഹോറോസിന് വഴങ്ങേണ്ടി വന്നു. തനിക്കും തന്റെ അധികാരത്തിനും കീഴപ്പെടുന്നവന്നല്ല യോഹനാൻ എന്ന് ഈ രാജാവിന് നന്നായറിയാം; താൻ അനുഷ്ഠിച്ച അധികാരി പ്രവൃത്തികൾ പരസ്യമായി? എന്നിപ്പറയാൻ ശലിലിയിൽ മറ്റാരാളും ദൈർഘ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതാൾക്കരിയാം. എന്നിട്ടും,

യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ എന്ന് ആദരിക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ രോഷ്ടത്തിൽ തന്റെ ഇളക്കിയാടുന്ന സിംഹാസനം ഒലിച്ചുപോകുമെന്ന് അയാൾ ദയപ്പെട്ടു. അതെയും തോന്നാൻവേണ്ട വിവേകത്തിന്റെ കണിക അയാളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ, ശാലോമിയിൽ ആത്മപോലും വിവേകം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സന്നദ്ധമദംകൊണ്ട് ലോകത്തിലെത്തും കാൽക്കീഴിലാണെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ അവർ. രോമൻ പടനായകനായ ഫെലിക്സും, തന്റെ അമ്മയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ഭർത്താവായ ഫേറോദേസും തന്റെ ചില്ലിയിൽ ക്രത്തിൽ ചാണകാടുന്ന പുരുഷവേഷങ്ങളാണെന്ന് അവർ നന്നായി യുന്നു. അവർ ആകെ കണ്ണ ഒരു വ്യത്യസ്ത പുരുഷൻ യോഹന്നാൻ മാത്രം! തന്റെ കടക്കണ്ണിന്റെ മായാവിലാസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കുടുക്കാൻ അവർ ആവോളം ശ്രമിച്ചതാണ്. പക്ഷെ, സാത്താൻ പരിക്ഷ കളുടെ വടിവുകൾ അറിയാവുന്ന യോഹന്നാനുണ്ടായാണല്ലോ. തന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഇഴയുന്ന പുരുഷന്മാരെ മുഴുവൻ ചവിട്ടിയെറിഞ്ഞ് അവർ യോഹന്നാൻ കിടക്കുന്ന കാരാലയത്തിൽ എത്തിയതാണ്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം അവരെ വിരട്ടിയോടിച്ചു. പ്രതികാരദേവതയായി മാറിയ ശാലോമി തന്റെ മാദകവും വശ്യവുമായ നൃത്തം സമ്മാനിച്ച സന്തോഷ തതിനു പ്രതിഫലമായി ആവശ്യപ്പെട്ടത് യോഹന്നാൻ ശിരസ്സ്!

ഈ കേന്ദ്രക്രമാപാത്രത്തിന്റെ ആയസബലപിശ്ചമായ സഭാവവും ധർമ്മബോധവും സ്വപ്നടീകരിക്കാനാണ് ശാലോമി എന്ന നാടകത്തിൽ സി.ജെ. തോമസ് ഉദ്യമിക്കുന്നത്. ആ ചിത്രത്തിനു പരഭാഗം ചമയക്കാ നാണ് മറ്റൊക്കെന്നും അവരുടെ ജീവിത പശ്ചാത്തലത്തേയും ആലോവനം ചെയ്യുന്നത്. നിശ്ചൽ വരച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ വെളിച്ചത്തിന് ദീപ്തി പകരുന്നത്. എന്നാൽ, ആ ക്രമാപാത്രചിത്രം സീറീക്രിക്കസ്പെട്ട നാമക്കിൽ അതിനുചുറ്റും നിരക്കുന്ന രൂപങ്ങൾ വിശ്വാസ്യമാകണം. നാടകക്കൃതിക്കണ്ണ് മുമ്പിലുള്ള യമാർത്ഥ വല്ലുവിളി അതാണുതാനും. ആ വെള്ളുവിളിയെ സി.ജെ. എന്നെന്ന നേരിട്ടു എന്ന് വിശദിക്രിക്കണം മെക്കിൽ നാടകശില്പത്തെ നാം അപ്പുമാറ്റക്കേണ്ടി വരും.

നാടകം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ കേൾക്കുന്നത് പശ്ചാത്തല സംഗീത മാണം; പിയാനോയിൽ നിന്നോ ഓർഗാനിൽ നിന്നോ പുറപ്പെട്ടുന്ന സംഗീതം. അതിന്റെ ഇളംതത്തിൽ നാം ഭവാലയാന്തരിക്ഷത്തിൽ ശ്രാംകാശം

ചെയ്തു തുടങ്ങുന്നു. ആ പദ്ധതിലെ സംഗീതം കീഴ്സമായിയിലെത്തു സൊഡ് ഗംബീരശബ്ദത്തിൽ വേദവായന കേൾക്കാം. ഫോഹനാനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് വായിച്ചു കേൾക്കുന്നത്. അതോടെ നാടക ക്രിയയുടെ അരങ്ങ് ഒരുണ്ടിക്കഴിഞ്ഞു. തുടർന്ന് നർത്തകൻ, പെലിക്സ്, പെറോറ്റ്, ശാലോമി തുടങ്ങിയ കമാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണമായി. അതിൽ നിന്ന് ഓരോരുത്തരേയും വേറിട്ട് അറിയാമെന്നായി. ഒപ്പം അവരുടെ സ്വഭാവഘടനയും മനുകൾ വ്യക്തമായിത്തുണ്ടി. ആ സ്വഭാവ വൈവിധ്യമാണ് നാടകത്തിന്റെ ക്രിയയെ മുന്നോട്ടുനയിക്കുന്നത്. ജീവിതവും അതിന്റെ സുഖങ്ങളും നീളെ ആസ്ഥിക്കുക, അത് വേണ്ട നൃബൈഡ്യക്കുന്നത് ഭ്രാന്താണ് എന്ന ഉത്തരാന ജീവിതബോധത്തിൽ പക്ഷു പറ്റുന്നവരാണ് ഈ കമാപാത്രങ്ങളുടെ ഇവിടെ സമർത്ഥമിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അവർ കിറുകെന്നു വകയിരുത്തിയ ജീവിതശൈലി സ്വീകരിച്ച രംഗിലേക്കാണ് ഈ സംഭാഷണം നീണ്ടുചെല്ലുന്നതെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ആ കിറുകിന്റെ പ്രസക്തിയെന്ന് എന്ന ആകാംക്ഷ ദ്രോതാവിന്റെ മനസ്സിൽ അകുണ്ടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അത് പതുക്കെവള്ളുന്ന തന്റെ ഉണ്ണ പ്രവൃം പിച്ചുകൊള്ളും. അതിന്റെ വിശ്വാസ്യത ഉറപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കും വിധമാണ് അനന്തരത രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്യലത്തിന്റെ പരാമർശങ്ങൾ വരുന്നത്. ആ പരാമർശങ്ങൾ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. മറിച്ചു, ഈ കമാപാത്രങ്ങളുടെ ധാർമ്മികനിലവാരം എന്ത് എന്നുകൂടി അത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. സഹോദരഭാര്യയെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന രാജാവ് മറ്റാരുവളെ കൈവശപ്പെട്ടത്തി വെയ്ക്കുന്നു. അവർ ആശിച്ചുനോടരവു കിട്ടാതെ ചാടിപ്പോകുന്നു. അതോരു യുദ്ധത്തിലേക്ക് രാജ്യത്തെ നയിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയവും ധാർമ്മികതയും ഭോഗലാലസതയും കെട്ടു പിണ്ടുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ, അവയെയെല്ലാം പശ്ചാത്തലമാക്കി നിർത്തിക്കൊണ്ട് യോഹനാനെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് നാടകകൃത്ത് ചെയ്യുന്നത്.

രംഗം മാറുന്നതും കമാപാത്രങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതും ക്രിയ വികാസം കൊള്ളുന്നതുമെല്ലാം ശബ്ദത്തെ ആശയിച്ചു മാത്രം പ്രതീകമാക്കേണ്ട വലിയ ബാധ്യതയാണ് റേഡിയോനാടകരചയിതാവ് സ്റ്ററ്റുക്കുന്നത്. സംഭവങ്ങളുടെ സക്രീണ്ണതകൾക്ക് അവിടെ ഇടമില്ല.

അതേസമയം മനുഷ്യസഭാവ സക്കിർണ്ണതയുടെ സാധ്യതകളെ വേണ്ട വിധം കണ്ണടക്കത്ത് അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാടകമാകുക ഉപരിപ്പവമായ അനുഭവമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ആ അപകടത്തി ലേക്കു ചായാതെ ഗംഗിരസത്തുനായ ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ ധർമ്മദീപ്ത മായ രൂപം ഭോഗത്തുപ്പണി കെട്ടിപ്പിണ്ടായുന്ന ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ സി.ജെ.യ്.ക്ക് കഴിത്തിരിക്കുന്നു. ചട്ടുലമായ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ വേഗമാർപ്പിക്കുന്ന ക്രിയാംഗത്തെ കാണാതെകാണാൻ ക്ഷണിക്കുകയും അന്തർന്നേതെ ഞേരും അതിനു സാക്ഷിയായ അനുഭവം പ്രദാനംചെയ്ത് നമ്മുൾ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാടകമാണ് ശാലോമി. സത്തരശുദ്ധിയും ഭോഗേപ്പയും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഉടനീളം കാണാം. അതിന് ഇടവേളയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, ഈ ഭോഗത്തുപ്പണിയാണ് ശാശ്വതം എന്ന് മനസ്സിൽ ഉറയ്ക്കാൻ നിർബന്ധ്യിക്കുന്ന വിചിത്ര വേദാന്ത തത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിലാവാം ഈപ്പോൾ നാം ജീവിക്കുന്നത്. ശമിക്കാതെ തൃപ്പണകളുടെ ആശോഖമാണ് നടക്കുന്നത്. നമയുടെയും ധർമ്മ ബോധത്തിന്റെയും ശിരസ്സിനുത്ത് തളികയിൽ വെച്ച് അതും എന്തി ഉയാദ് നൃത്തമാടുന്ന ഈ കാലത്തോട് ശാലോമി എന്ന നാടകത്തിന് താക്കി തിന്റെ സ്വരത്തിൽ എന്തോ പറയാനുണ്ട്. ആ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ ഒരു ഞുമോഡേ നാം മനുഷ്യരാകുന്നുള്ളു; നമ്മിൽ മനുഷ്യത്വം അവശ്രേഷ്ഠ ക്കുന്നു എന്ന് ഉറപ്പുവരുന്നുള്ളു.

O

ശാലോമി

രേഖിയോ നാടകം

സി.ജെ. തോമസ്

“ചട്ടലമായ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ വേഗമാർജ്ജിക്കുന്ന ക്രിയാംശത്തെ കാണാതെ കാണാൻ ക്ഷണിക്കുകയും അന്തർന്നേതുങ്ങളാൽ അതിനു സാക്ഷിയായ അനവേം പ്രദാനംചെയ്യുന്നുമെങ്കിലും ചെയ്യുന്ന നാടകമാണ് ശാലോമി.

...നയയുടെയും ധർമ്മപ്രോധനത്തിന്റെയും ശിരസ്സുള്ളതു് തളികയിൽവെച്ചു് അതും എന്തി ഉന്നാദനത്തമാറ്റനു മുഴുവൻ കാലതേതാട്ട് ശാലോമി എന്ന നാടകത്തിന് താക്കിതിന്റെ സ്വരത്തിൽ എന്നോ പറയാനണ്ടു്.”

- എം. തോമസ് മാത്യു

മാളിക്കുൻ്ന് പ്രസിദ്ധീകരണം

ISBN-81-87480-43-2

വില: 27 രൂപ

ISBN 81-87480-43-2

81 87480 43 2

